

Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

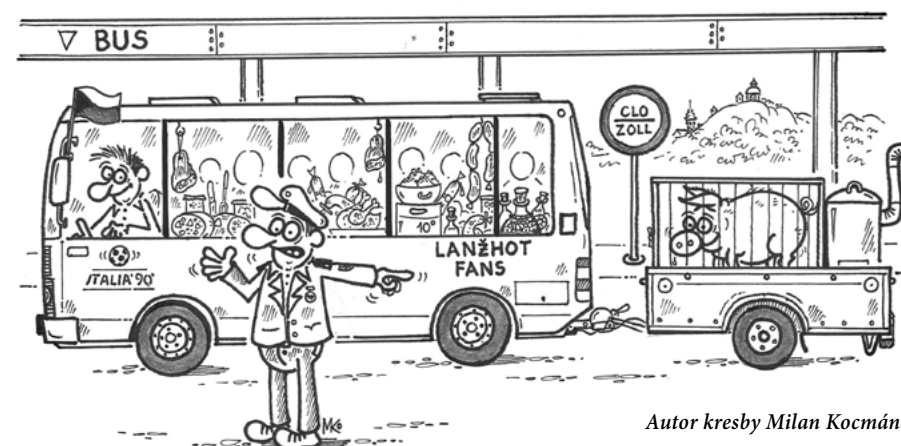
2 2023
ročník XIX.

OBSAH

Slovo starosty.....	4	Josef „Jožulka“ Uher	30
Výpis z usnesení ze zasedání zastupitelstva	10	Hospodaření na Lichtenštejnském	33
Společenská kronika.....	12	Důbravka slaví 150 let	37
Kulturní akce	13	Kronikář Ladislav Němeček.....	40
Zpráva z kulturní komise.....	13	Sport – koření života	42
Lanžhot na mapách nového jazykového atlasu	17	Památné lípy a krása kamélií.....	45
Okénko farnosti	19	Jarní reprezentace	46
Okénko regionu Podluží.....	20	Skaut.....	47
Okénko školky.....	21	Basket.....	48
Okénko školy.....	23	Soutok.....	51

Autor kresby Milan Kocmánek

„NO DOBRĚ, UZENÉ, JITRNICI, ŠKVARKY A TLAČENKU PUSTÍM...
ALE TO REZERVNÍ ŽIVÉ PRASE PŘES HRANICE FAKT NEPOJEDE!“

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,

aby bylo jasno, chtěl bych hned na začátku zdůraznit, že vždy jsem stál a budu stát na straně občanů a vždy budu chtít pro Lanžhot to nejlepší! A rovněž budu bojovat proti tomu, aby někdo rozhodoval o nás bez nás. Zmiňuji to teď a takto rozhodně, protože aktuálně probíhá kampaň o připravovaném vyhlášení návrhu ministerstva životního prostředí vyhlásit v lokalitě Soutok novou chráněnou krajinnou oblast. A ruku v ruce s tím probíhají debaty mezi lidmi nejen na sociálních sítích o tom, co bych s tím nebo naopak proti tomu měl dělat. A taky jak.

V současné době plní Agentura ochrany přírody a krajiny ČR úkol připravit ministerstvu životního prostředí **návrh záměru vyhlášení CHKO Soutok**. Jak už bylo řečeno, vedení města Lanžhot se k této otázce staví aktivně a maximálně zodpovědně. A je připraveno jednat z pozice zájmů samosprávy a našich občanů. S ohledem na závažnost problematiky i faktu, že se jedná o území, které zabírá téměř 80 % katastru

města. Důležité je také to, že Lanžhot má velkou podporu v dobrovolném svazku sousedních 14 členských obcí Regionu Podluží.

O CHKO jsem psal již v minulém zpravodaji. Chtěl bych doplnit, že poté, co nám na jednání ve Valticích osobně ministr životního prostředí Petr Hladík oznámil záměr vyhlásit novou CHKO Soutok, rozjela se kampaň, kdy jsme se opět velmi intenzivně tímto tématem zabývali. Abychom získali co nejvíce informací, jak by se případně vyhlášení dotklo života samosprávy, vedení města uskutečnilo exkurzi pro zastupitele do CHKO Litovelské Pomoraví. Zájezdu se zúčastnili také zástupci rybářů, myslivců i zemědělců. Rovněž jsme se setkali s některými starosty dotčených obcí, kterých jsme se ptali, co jim tato změna přinesla. Následovalo **pracovní jednání zastupitelstva**, na kterém nás zástupci AOPK informovali o navrhované podobě **CHKO Soutok**.

Zatím není o ničem rozhodnuto. Město Lanžhot podmiňovalo další debatu o možném vyhlášení plněním podmínek, které vzešly z pracovního jednání zastupitelstva. Ty byly následně zaslány na ministerstvo,

Veřejná debata s občany Lanžhota, foto Kateřina Paulíková

agenturu i hejtmanovi. Zastupitelstvo města Lanžhot se může dále tímto návrhem ministerstva ŽP zabývat až poté, co bude zveřejněna jeho konkrétní podoba.

Jednou z našich podmínek bylo, aby ministerstvo v této věci podniklo kroky k informování obyvatel dotčených obcí o tomto záměru a o výhodách či nevýhodách zvažovaných variant. Kromě usku- tečnění besed se zástupci dotčených spol- ků (např. rybáři, myslivci aj.), jsme žádali mimo jiné i o uspořádání **veřejné debaty s občany Lanžhota**. Ta proběhla v polo- vině května v sále Společenského domu. V téměř tříhodinovém jednání padlo mnoho argumentů pro i proti. Jsem rád, že debata byla konstruktivní a kultivova- ná, za což jsem všem poděkoval.

Jak jsem opakovaně zdůrazňoval, v pří- padě zásadního nesouhlasu nestačí jenom říct ne, ale je nutné vše podložit argumen- ty a důvody. Jen tak je možno se dobrat k nějakému výsledku. Přítomní zástupci agentury všem slíbili, že se všemi podněty budou zabývat.

Z toho důvodu jsme oslovili zastánce různých postojů k této problematice a dali jsme jim prostor k vyjádření v tomto aktu- álním čísle zpravodaje. Názor na jednotli- vé příspěvky však už necháme na každém z vás.

Pravdou je, že názory se různí a téma rozděluje naše občany. Je nutno tříbit ar- gumenty pro a proti a hledat tu nejopti- málnější variantu. Bohužel, jednoduché prohlášení, že „to tady nechceme“, neob- stojí. To se potvrdilo i při procesu vyhla-

šování maloplošných zvláště chráněných území (**MZCHÚ**) pod Lanžhotem. Jedná se konkrétně o národní přírodní rezerva- ci „Lanžhotské pralesy“ o rozloze 430 ha a národní přírodní památku „Soutok“ o rozloze 3 157 ha. I když jsme opakova- ně k tomu podávali námitky, a dokonce i rozklad proti rozhodnutí ministerstva ži- votního prostředí, jak NPR, tak i NPP zde vyhlášený zřejmě nakonec budou v celém rozsahu.

Ať už to v případě CHKO dopadne jak- koli, nejlepší na tom je, že přírodu samot- nou to příliš nezmění. Státní podnik Lesy ČR už teď musí hospodařit podle plánu způsobem, který již schválila Agentura pro ochranu přírody, a všichni, kdo v lese cokoli podnikají, musejí činit dle aktuál- ních zákonů pro ochranu přírody.

Ochrana přírody není jediným téma- tem, kterým se zabýváme. Před dokonče- ním je **rekonstrukce chodníku na ulici Břeclavská**, a to od křižovatky ulice Na Peci a po řeznictví Hakalík. Součástí je i úprava celé křižovatky u staré školy tak, aby to vedlo k větší bezpečnosti chodců i parkujících vozidel. Úpravou křižovatky se zvýší bezpečnost provozu.

V této souvislosti se objevují názory, že chodník na ulici Břeclavská prý neby- lo nutné opravovat. Na vysvětlenou bych chtěl říct, že pokud chceme opravit silni- ci, součástí musí být i výměna obrubníků, takže chodník bychom museli rozebrat tak jako tak. Samozřejmostí je i připojení chrániček pro budoucí vedení např. optic- kých kabelů pro internet.

Než dojde k opravě silnice, na ulici Komenského nás čeká rovněž i **vybudování doposud chybějícího vodovodu** v této části města.

Ve spolupráci s architekty a projektanty se doladuje i finální podoba projektové dokumentace **modernizace náměstí**. Zároveň bylo požádáno o získání stavebního povolení. Stejně tak je tomu i při přípravě projektu **přístavby jídelny a učeben u naší základní školy**.

Chtěl bych jen zdůraznit, že se v obou případech jedná o velké investiční akce v řádech desítek milionů korun. Na přípravě se podílí kromě hlavních projektantů i celá řada odborníků z různých oborů. Samotného mne překvapilo, o kolik lidí se jedná.

Podobně je tomu i v případě chystaných vodohospodářských staveb, které jsme souhrnně nazvali jako **Revitalizace vodních ekosystémů pod Lanžhotem**. Pod tímto pro někoho možná záhadným názvem se skrývá například stavba nového přivaděče vody do rybníka Kout. Součástí bude i stavba nových tůň a rekultivace celého prostoru za čistírnou i sběrným dvorem. Druhou stavbou bude i úprava rybníků na Jasenově.

Další stavby tohoto souboru vodohospodářských úprav pod Lanžhotem se projektují. Zdůraznil bych především chystané úpravy v lokalitě Na Šlajsi, které konečně umožní další rozvoj této spor-

Rekonstrukce chodníku Břeclavská, foto Kateřina Paulíková

tovně rekreační oblasti. Práce paradoxně komplikují změny vyvolané komplexními úpravami i neochota některých vlastníků pozemků na prodeji či výměně za jiné pozemky obce. Bez souhlasu se stavbou město nemůže v těchto úpravách pokračovat.

To ostatně platí i v případě nových stavebních míst pro Lanžhot v lokalitě **Pod Ploty**. Pomoci by tomu mohla nová zástavbová studie, která je před dokončením. V podstatě se jedná o urbanistický projekt, který řeší návrh sítě ulic, podobu zástavby, inženýrské sítě, relaxační místa i občanskou vybavenost této nové čtvrti. Že se nejedná o malou záležitost svědčí mj. fakt, že v Lanžhotě tím vznikne více než 140 nových stavebních míst!

Těší mě, že se podařila dokončit výsledná **podoba komplexních pozemkových úprav**. Je za tím spousta práce. V květnu proběhlo závěrečné veřejné projednání, na kterém byly oznámeny další procesní kroky, aby vše mohlo vejít v platnost. Pokud nenastanou komplikace, počátkem příštího roku by nová úprava vešla v platnost.

Dalším splněným úkolem je dokončení doposud chybějící **digitalizace katastrálních map**. Práce trvaly více než dva roky, ale výsledky vnesly jasno do zpřesnění a vyjasnění hranic pozemků a vyjasnění vlastnických vztahů. Pro mnohé byly výsledky překvapením. Rád bych všechny uklidnil, že město je ochotno vyjít vstříc s vyřešením sporných míst a pomoci tak s uvedením do pořádku. Zároveň apeluji na všechny, aby s vyřešením neotáleli. Je totiž zřejmé, že čím později se to bude řešit, bude vše mnohem dražší.

Dalším naším „evergreenem“ je otázka **parkování automobilů** v souvislosti s jejich přibývajícím počtem. V současné době je už opravdu nutné, aby každý, kdo si chce pořídit další vůz, měl vyřešeno, kde bude parkovat. Starosta to za všechny vyřešit nemůže. A opravdu není možné odstavět auto kdekoli! Jak už jsem několikrát zmínil, tam, kde je to možné, umožníme našim občanům si zbudovat nové parkovací místo. Samozřejmě po schválení příslušné žádosti. Není možné to dělat živelně.

Někteří řidiči by si měli také připomenout pravidla silničního provozu v kapitole zastavení a stání. Ušetřili by si mnohá nepříjemná překvapení v podobě pokuty od policie. Mrzí mne mnohdy až nepochopitelný názor některých, že za udělení pokuty může

starosta. Má-li v Lanžhotě policie udržívat pořádek, nemůže některé prohřešky nechat bez povšimnutí a jiné tvrdě trestat. Takto to opravdu nefunguje. Naopak jsem ochoten vám s tímto problémem pomoci.

Záměrem vedení města je i **modernizace expozice našeho muzea**. Rádi bychom na to využili finančních prostředků z dotací. K tomu je však potřeba připravit návrh tohoto projektu. K tomuto účelu již spolupracujeme s několika zkušenými odborníky.

Máme hotovou **místní energetickou koncepci** a nyní nás čeká realizace úsporných opatření, která povedou ke snížení energetické zátěže města. Cílem je úspora peněz z obecního rozpočtu při platbě za osvětlení a vytápění veřejných budov, úřadu i městských zařízení.

Aktuálním tématem dnešních dní jsou komáři. Často dostávám otázku, kdy budeme „stříkat komáry“.

Boj s komáry

Vězte, že to již dávno není možné. Plošné použití insekticidů je zakázáno, protože tyto prostředky hubí vše živé. V podstatě jediným běžně užívaným prostředkem na likvidaci velkého množství komárů je biologický postřik VectoBac, který působí pouze na larvy nevylihnutých komárů, a to jen v určitém stádiu vývoje.

Problém byl v tom, že letošní rozsah zaplavení lužního lesa pod Lanžhotem byl větší než obvykle, a tak se postřik nedostal všude. Pamětníci si dobře pamatují, že tyto záplavy byly v minulosti zcela běžné. Ne nadarmo získal Komárnov své jméno.

V současné době je možné ve venkovním prostoru používat pouze plošné repelentní přípravky, které ovšem stojí tisíce. Navíc mají poměrně krátkou dobu účinnosti. Přesto jsme požádali Jihomoravský kraj o větší dodávky plošného repelentu. Vzhledem k finanční náročnosti a časového omezení účinnosti provádějí techničti

pracovníci města Lanžhot pouze lokální postřik repelentem především na ošetření prostoru při společenských akcích. Z úřadu Jihomoravského kraje nám bylo sděleno, že si nadále budeme muset pomoci sami. Nezbyvá nám tedy jiná možnost než se chránit individuálně.

Na závěr bych chtěl zdůraznit, že vedení města chápe svou práci jako službu pro své občany. A vězte, že chceme pro všechny to nejlepší. Jsem zastáncem toho, že za výsledek jsou zodpovědní všichni. To znamená, že problémy se musí především řešit, a ne jenom kritizovat. Takže pokud vás cokoliv trápí, přijďte, nejlépe s konstruktivním návrhem, ať to můžeme řešit ke všeobecné spokojenosti. A o to nám všem jde!

Váš starosta

Mgr. Ladislav Straka

HODY S IMTSMILE

15. 9. 2023 **20:00**
Stadion Sokolské Lanžhot vstupné - základní/junior

Předprodej vstupenek on-line na smsticket.cz
<https://www.smsticket.cz/vstupenky/32811-hody-s-imt-smile>

a pomocí QR kódu, od čtvrtka 22. 12. 2022 budou v prodeji v **Průmyslovém zboží Tuček na ulici Kostická.**

CENA:
DĚTI: 350 Kč
Dospělí: 590 Kč (pouze do 31.12.) od 1. 1. 2023 - 690 Kč, na místě 790 Kč

SDH LANŽHOT VÁS SRDEČNĚ ZVE
NA SOUTĚŽ
V POŽÁRNÍM ÚTOKU

22. ročník "O putovní pohár města Lanžhot"

5. ČERVENCE 2023 OD 13:00 HOD.
FOTBALOVÉ HŘIŠTĚ „NA ŠLAJSI“

SKÁKACÍ HRAD PRO DĚTI
HASIČSKÁ A VOJENSKÁ TECHNIKA
VYPROŠTOVACÍ SPECIÁL
UKÁZKA POLICIE A PYROTECHNIKY
OBČERSTVENÍ
HASIČSKÁ PĚNA

Kia Sportage.
Akční model TOP.

KIA
Movement that inspires

Úrok již
3,99 % p. a.

AGROTEC Group

AGROTEC a.s.
Lidická 123, 690 02 Břeclav
Tel.: 519 327 143, www.agrotecauto.cz

Kontaktujte nás
pro více informací:

Petra Leskourová
M +420 724 111 662
E leskourova@agrotec.cz

Marta Kvintová
M +420 606 726 922
E kvintova@agrotec.cz

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ (WLTP). Kia Sportage: 1,1-7,3 l/100 km, 25,5-166 g/km. Reprezentativní příklad financování Sportage Comfort 1.6 T-GDI GPF s financováním Kia Select: pořizovací cena 644 980 Kč vč. DPH, výše úvěru 515 984 Kč, akontace 20 % (128 996 Kč); pevná výpočetní úroková sazba 3,99 % p. a., RPSN 9,73 % p. a.; měsíční (1.-47.) splátka úvěru 9 345 Kč, měsíční splátka pojištění HAV 1 059 Kč, POV 335 Kč; poplatek za poskytnutí úvěru 4 515 Kč; délka úvěru 48 měsíců. Celková částka k uhrazení (jistina, úrok, hav. pojištění, pov. ručení, poplatky): 639 638 Kč, pojištění sjednáno u pojišťoven UNIQA nebo Kooperativa. Nabídka platí do 31. 5. 2023. Vybavení vozů je pouze ilustrativní a může obsahovat doplňkovou výbavu. Pro bližší informace navštivte www.kia.com.

Výpis z usnesení z 21. 3. 2023 z 3. zastupitelstva města Lanžhot

- Z/3/23/1** Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje navržený program jednání
- Z/3/23/2** Zastupitelstvo města Lanžhot určuje ověřovateli zápisu Ing. Lucii Bartošovou a Ing. Aleše Uhra a zapisovatelku paní Annu Moučkovou
- Z/3/23/3** Zastupitelstvo města Lanžhot bere na vědomí zprávu kontrolního výboru
- Z/3/23/4** Zastupitelstvo města Lanžhot bere na vědomí plnění rozpočtu města Lanžhot k 31. 12. 2022 a k 28. 2. 2023
- Z/3/23/5** Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje rozpočtové opatření č. 2/2023
- Z/3/23/6** Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje poskytnutí souhrnné odměny neuvolněným členům zastupitelstva města Lanžhot. Do souhrnné odměny jsou zahrnuty vždy maximálně 3 odměny za funkce s nejvyšší odměnou schválenou zastupitelstvem města. Do souhrnu se zahrnují pouze odměny za výkon funkce člena rady města, předsedy výboru zastupitelstva města či komise rady města, člena výboru zastupitelstva města či komise rady města. Do souhrnu se nezahrnují odměny za člena zastupitelstva bez dalších funkcí, starosty a místostarosty města
- Z/3/23/7** Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje dodatek č. 4 Zřizovací listiny Mateřské školy Lanžhot, příspěvková organizace, Komenského 202/2, 691 51 Lanžhot, kterým se svěřuje majetek k hospodaření dle inventárních soupisů příspěvkové organizace k 31. 12. 2022
- Z/3/23/8** Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje dodatek č. 4 Zřizovací listiny Masarykovy základní školy Lanžhot, příspěvková organizace, Masarykova 730/22, 691 51 Lanžhot, kterým se svěřuje majetek k hospodaření dle inventárních soupisů příspěvkové organizace k 31. 12. 2022
- Z/3/23/9a** Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje Zásady pro nakládání s nemovitým majetkem města Lanžhot
- Z/3/23/9b** Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje
- a) koupi pozemků parc. č. PK 1074/1 a PK 2921/1 zapsaných ve zjednodušené evidenci původ Pozemkový katastr v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV č. 1333 pro obec a k. ú. Lanžhot od vlastníka pana *** za zastupitelstvem města schválenou cenu v celkové výši 172.830, - Kč;
 - b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí
- Z/3/23/9c** Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje
- a) koupi id. 5/12 pozemku parc. č. 1268/182 zapsaného v katastru

- nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV č. 1900 pro obec a k. ú. Lanžhot od vlastníka paní *** za zastupitelstvem města schválenou cenu v celkové výši 270.084 Kč;
- b) uzavření smlouvy o smlouvě budoucí kupní s budoucí kupující paní *** na koupi jedné stavební parcely v lokalitě „Pod Ploty“.
 - c) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smluv podle bodů a) a b) tohoto usnesení, tyto smlouvy jménem města uzavřít a dále podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle smlouvy a) do katastru nemovitostí

Z/3/23/9d Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje

- a) koupi id. 5/12 pozemku parc. č. 1268/182 zapsaného v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV č. 1900 pro obec a k. ú. Lanžhot od vlastníka pana *** za zastupitelstvem města schválenou cenu v celkové výši 270.084 Kč;
- b) uzavření smlouvy o smlouvě budoucí kupní s budoucím kupujícím panem *** na koupi jedné stavební parcely v lokalitě „Pod Ploty“
- c) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smluv podle bodů a) a b) tohoto usnesení, tyto smlouvy jménem města uzavřít a dále podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle smlouvy a) do katastru nemovitostí

Z/3/23/9e Zastupitelstvo města Lanžhot schvaluje

- a) koupi pozemku parc. č. PK 2076/1 zapsaného ve zjednodušené evidenci původ Pozemkový katastr v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV č. 739 pro obec a k. ú. Lanžhot od vlastníka pana *** za zastupitelstvem města schválenou cenu v celkové výši 416.730 Kč;
- b) uzavření smlouvy o smlouvě budoucí kupní s budoucím kupujícím panem *** na koupi pozemků parc. č. 5754 a 5761, které budou po dokončení komplexních pozemkových úprav zapsány v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV č. 10001 pro obec a k. ú. Lanžhot
- c) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smluv podle bodů a) a b) tohoto usnesení, tyto smlouvy jménem města uzavřít a dále podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle smlouvy a) do katastru nemovitostí

Z/3/23/9f Zastupitelstvo města Lanžhot souhlasí

- a) s převodem pozemku parc. č. 3133/13 ostatní plocha, ostatní komunikace, o výměře 565 m², zapsaným na LV č. 2068 v Katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav pro k. ú. Lanžhot, vlastnické právo Česká republika, právo hospodařit s majetkem státu Správa železnic, státní organizace, Dlážděná 1003/7, Nové Město, 11000 Praha 1, do majetku města Lanžhot;

b) schvaluje prohlášení, že přebírá spolu s nabývaným majetkem i případné ekologické závazky s tímto majetkem spojené, bere na sebe povinnost plynoucí z jejich odstraňování a nebude od převodce požadovat jejich náhradu;

c) souhlasí se základními podmínkami převodu (tzv. „technickými podmínkami“) uvedenými v části A. dopisu Správy železnic, státní organizace č. j. 3901/2023-SZ-GŘ-O31 ze dne 8. 2. 2023

Z/3/23/10 Zastupitelstvo města Lanžhot pověřuje radu města ke zpracování konkrétních připomínek k záměru MŽP o zřízení CHKO Soutok v termínu do 20. 4. 2023

Společenská kronika

Martina Srholcová,
matrikářka

Narozené děti

Tomáš Řehoř
Barbora Hladíková
Ella Stehlíková
Stefanie Poláková
Eliška Bršlicová

Úmrtí

Ludmila Puzrlová 76 let
Marie Gajdová 84 let
Jiří Uher 62 let
František Petrla 79 let

Občany dožívající se významných životních výročí již nebudeme z důvodu zpřísněné ochrany osobních údajů uvádět. Pokud chcete, aby bylo zveřejněno jméno jubilanta, přineste, prosím, písemný souhlas na Městský úřad Lanžhot před uzávěrkou zpravodaje.

Ze pochopení děkuji.

Kulturní akce

1. 7.	Léto v LA začíná Na Šlajsi – koncert Five Live, K. Knechtová a Šrouby a Matice
5. 7.	O pohár města Lanžhot – hasičské závody
9. 7.	Krojový výlet
25.-27. 7.	Letní kino
29. 7.	Westernové závody
19. 8.	Den koní
20. 8.	Zahrávání hodů
září	Blešák
15. 9.	Předhodoní zpívání
15. 9.	Koncert skupiny IMT Smile
16.-19. 9.	Hody
23.-24. 9.	Hodky

Zpráva z kulturní komise

Jitka Petrlová a Jan Omasta

Staronové složení kulturní komise funguje od ledna letošního roku, kdy byli členové jmenováni Radou města. S dovolením Vám představíme její členy, kteří si od Vás určitě rádi vyslechnou nové podněty i nápady, ale jsou nachystáni i na Vaše připomínky. Předsedou kulturní komise se stal Josef Říha, členové jsou Petra Blaščíková, Silva Hrubá Markovičová, Jan Omasta, Nikola Šedivá, Jitka Petrlová, Petra Pincelová a Jana Uhrová Krásná.

Hned na začátku své činnosti uspořádala „všemi“ oblíbenou a hojně navštěvovanou akci Jarmarkt. Zde si největší porci práce nesou na svých bedrech naši „lanžhotští“ prodejci. Díky jejich elánu, stále novým nápadům a velké šikovnosti se stal Jarmarkt naší kulturně-gastronomickou stálicí. Každý rok přibývají noví prodejci a sortiment, hlav-

ně ten gastronomický, se rozrůstá o nové pochutiny. Myslíme, že je stále prostor pro nové nápady, případně prodejcům bez garáže či podobného místa, můžeme nabídnout prostor na náměstí. Děkujeme všem, kteří se zapojují svým prodejem. I od Vás přijmeme rádi nové nápady na zlepšení pro příští ročník.

Hned v závěsu „Jarmaktouru“ jsme zažili divácky úspěšné představení. Nejen nás, ale i ochotníky z Vracova velmi příjemně překvapil zájem o představení „Múdra stařečka Pagáča“. Divadelní hra vznikla na motivy povídek Zdeňka Galušky a mnoho diváků mohlo dělat hercům nápovědu. Tak oblíbená tahle knižní předloha je. Vracovští divadelní ochotníci jsou produkčně aktivní. V těchto dnech by měli mít po generálce nové hry. Znovu sáhli po

hitovce. S tou přijedou do Lanžhota na podzim. A co to bude? Dívčí válka. Tak se těšíme na vracovské ochotníky i na Vás, naši milí diváci.

Druhým představením, které zaplnilo Podlužan, byl Vzpomínkový večer písní Jožulky Uhra. Zde se sešla „skoro“ celá současná lanžhotská pěvecká a hudební elita. Tříhodinový program svižně ubíhal, neměl žádná hluchá místa a diváci mohli slyšet jednu známější písničku za druhou.

Programová skladba byla diváky chválena a mnohokrát se diváci zapojovali do společného zpěvu. Děkujeme všem účinkujícím, muzikantům za jejich zapojení, za jejich čas, který strávili na společných zkouškách. Díky Vám byl tento vzpomínkový večer důstoj-

pěvecké nadání. Děkujeme všem malým odvážlivcům! U Dne matek se ještě chceme zdržet, protože hlavním překvapením byly výborné a profesionální výkony dvou dětských kapel.

Dechová hudba „Základanka“ je mladý projekt, který vznikl díky zápalu Lukáše Sedi. Má od nás velké uznání, protože i díky jeho mladistvé „drzosti“, se nebál poskládat

ným ohlédnutím za dosavadní tvorbou pana Jožulky Uhra.

Další, a snad nejen pro nás, krásnou akcí byl Den matek. Z důvodu deštivého počasí musel být přesunut do sálu Společenského domu. Jako každoročně si děti ze základní školy a z mateřské školy připravily pásmo písniček a básniček. Pro někoho první výkony na jevišti byly podporovány velkým uznáním z řad rodinných příslušníků. Děti musí prokázat velkou odvahou, když si musí stoupnout před plný sál a skoro dvěma stům divákům předvést své

kapelu ze žáků základní školy v Lanžhotě. Kluci jsou většinou z hudební třídy pana učitele Pavlíka, kterému patří velké poděkování. O život kapely a pravidelné zkoušky se však stará teprve osmnáctiletý student konzervatoře Lukáš Sedá. A koho, že si přizval do uskupení? První křídlovka - Filip Beneš, Michael Klech, druhá křídlovka - Jan Holobrádek, tenor - Lukáš Sedá, baryton - Adam Uher, bicí - Damian Ondriska, tuba - Jan Janota, Bb klarinet - Michal Sedá, Es klarinet - Vojtěch Steiner, Es trumpet - Jiří Šesták, Tomáš Bartoš.

Jejich první vystoupení sklídilo několika minutový aplaus. A my, spokojení diváci, se těšíme na jejich další společnou ukázkou.

Druhá dětská kapela je nám již rok známá. Dětská cimbálová muzika z Lanžhota měla na loňském Dni matek svou premiéru. Za ten rok děti své hudební i pěvecké umění ještě více vypilovaly a sklídily zaslužený potlesk. A to i přesto, že musely z důvodu nemoci na Dnu matek zahrát v omezené sestavě jako „hudební muzika“ - bez cimbálu. Jak říkají jejich vedoucí - Klára Vojáčková a Jan Omasta - teď je důležité neusnout na vavřínech a posouvat se dále. V cimbálce můžeme vidět a slyšet houslisty Katrin Hruzovou, Karolínu a Janu Omastovy, Taru Tučkovou, Tomáše Tučka a Jana Uhra, cimbalistku Veroniku Uhrovou, klarinetistu Michala Sedu a jako jediného „nelanžhotského“ i basistu Šimona Strážilka z Kostic.

Za obě mladé kapely je Město Lanžhot moc vděčné. Po dlouhé době vznikla opět hudební tělesa skládající se z mladých a talentovaných lanžhotských hudebníků. Jsme rádi, že folklor a místní tradice stále dokážou zaujmout mladé lidi. Děkujeme jejich učitelům v základní umělecké škole, jejich vedoucím a poděkování patří i jejich rodinám.

A co plánujeme dále? V polovině června oslavíme Dětský den na Odstředku, v létě zveme všechny milovníky filmů do letního kina na Šlajsi a pevně doufáme, že léto bude patřit místnímu muzeu, kdy v jeho dvoře plánujeme kulturní programy: pěvecká a divadelní vystoupení, retro promítání filmů či večery u vína místních vinařů. Těšíme se na setkání s Vámi a všem přejeme krásné prožití léta a mnoho kulturních i cestovatelských zážitků.

Foto Kateřina Paulíková, Jiří Kubík st.

Lanžhot na mapách nového jazykového atlasu

Marta Šimečková

Ve dnech 21. a 22. dubna 2023 proběhl v Lanžhotě druhý nářeční výzkum realizovaný odborníky z dialektologického oddělení Ústavu pro jazyk český AV ČR, v. v. i. Bylo tak navázáno na pilotní výzkum, který byl v obci uskutečněn na konci minulého roku a jehož cílem bylo pořízení souvislých nářečních promluv, tematicky zaměřených na nelehké milníky v historii obce, např. na konec druhé světové války nebo rok 1968.

Dialektologové tentokrát aplikovali metodu dotazníkového šetření, která spočívá ve sběru konkrétních nářečních pojmenování pro různé reálie. Dotazník čítal 100 položek, které byly volně rozděleny do okruhů „člověk“, „hospodářství“, „kuchyně“, „obydlí“ a „příroda“. Nářeční výrazy byly zjišťovány pomocí obrázků a podpůrných otázek (např. u obrázku kapusty, v místním nářečí nazývané kchel, bylo zapotřebí doplnit, že nejde o zelí, nýbrž o jinou, vzhledově velice podob-

nou hlávkovou rostlinu). Využíváno bylo mj. kontrastů, např. byl zároveň dotazován výraz pro ženu i muže (chupap, ženská) nebo pro hubeného i tlustého člověka (chudý, tustý). Některé položky naopak tvořily sled za sebou logicky navazujících obrázků, šlo třeba o popis vajíčka, v jehož rámci postupně zazněly výrazy vejce, žútko, bíčko, škarůpka (vedle novějšího pojmenování skořápka, pronikajícího ze spisovného jazyka).

Některá tradiční slova z mluvy Lanžhoťanů zapojených do výzkumu již téměř vymizela, např. putr (= máslo), húb (= košťál), kokorunka (= slunéčko sedmítečné); na tyto výrazy si vzpomněli už jen někteří z nich, případně si je vybavili až při opětovném dotazu s dovětkem, že daná

slova používali jejich rodiče nebo prarodiče, ale oni už užívají výraz jiný, většinou spisovný. Naopak jiná pojmenování jsou v mluvě stále silně zakotvena, mnohá z těchto jedinečných slov byla zaznamenána i nad rámec dotazníku během spontánních roz-

hovorů, např. krstinky (= křtiny), lekvar (= povidla; vyslovováno jako lekfar), mastička (= mašlovačka), syr (= tvaroh), šlížičky (= nudle do polévky), zabíják (= řezník). Specifickým cílem bylo zmapování obalovaného l (zapisovaného jako u), a to u slov jako huava, puachta, vuas (= hlava, plachta, vlas). Evidovány byly i případy zjednodušené výslovnosti u slov dühý, chup, puh (= dlouhý, chlup, pluh).

Obdobná dotazníková akce bude v následujících letech probíhat i v dalších obcích po celé České republice. Výše zmíněné dialektologické oddělení totiž po 50 letech navázalo na celouzemní dokumentaci nářečí českého jazyka, která proběhla v 60. a 70. letech 20. století; tehdy zachycené nářeční prvky (slova, hlásky, tvary) byly podrobně popsány v šestidílném Českém jazykovém atlase, vydaném knižně v letech 1992–2011 a nyní v aktualizované verzi zveřejněném na internetových stránkách cja.ujc.cas.cz. Dialektologové tak budou mít možnost porovnat starší nářeční vrstvu s dnešním, v mnoha ohledech odlišným stavem regionálně rozrušené češtiny. Výstupem

budou interaktivní mapy dostupné online, a zejména nový knižní Atlas českého jazyka. Lanžhot tak bude zastoupen mezi výzkumnými lokalitami, ostatně tomu tak bylo i ve starším atlasovém díle, v němž měla daná obec pro mapovací účely přiděleno číslo 736. Pro zajímavost lze doplnit, že nejde o jediný jazykový atlas, v němž se Lanžhot objevil; v minulosti se stal výzkumnou lokalitou pro Slovanský jazykový atlas, na jehož tvorbě se rovněž podíleli (a dodnes podílejí) někteří členové dialektologického oddělení. Výběr obce pro výzkumné účely nebyl náhodný; jde totiž o lokalitu se silně zakořeněným nářečím, které se v mluvčí starší generace dosud drží v nebyvalé míře. A lze jen doufat, že si i mladší generace uvědomí jedinečnost a krásu mluvy svých předků.

Na závěr bych ráda vyjádřila svůj dík všem Lanžhoťanům, kteří byli ochotni podruhé se s námi sejít. Byla to setkání nadmíru milá, přátelská a vřelá, díky čemuž se mi Lanžhot vryl hluboko do srdce. A stejně tak i lanžhotské nářečí.

Foto Kateřina Paulíková, archiv Ústav JČ. AV.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE LANŽHOT

Duchovní zamyšlení: O milosrdenství

P. Robert Prodělal, farář

Jsou to možná nejznámější biblická podobenství – o ztracené ovci, o ztracené minci a o ztraceném synu. Vypadá to, že v nich Bůh prohrál, jenomže láska je právě také o tom, že ten kdo má rád, je ztracen s tím, kdo se ztratil. V těchto třech podobenstvích se nám představuje Bůh, kterému záleží na každém jedinci, i když je jeden z mnoha, jako s těmi ovci nebo penězi. Každý z nás je pro Boha dostatečně důležitý, aby se jej vydal hledat.

Hlavní pozornost přitahuje ale to třetí podobenství: Jeden muž měl dva syny... Evangelium nám zde vypráví o Bohu, který je jiný, než si myslí farizeové, jiný, než si v sobě nosí snad většina lidí. Vypráví o Otci, který nechce, aby jeho děti byly servilní: poslušné, ale nespokojené. Touží po dětech svobodných, radostných, milujících. Místo toho ale má dva syny, oba nespokojené, oba nešťastné, poněvadž se cítí omezovaní, nucen sloužit otci – hospodáři. A když jsou nešťastní oni, nemůže být šťastný ani on. Jednoho dne ten mladší odchází hledat štěstí. Snad každý člověk si prožil nějakou tu revoltu. A otec – nechává ho jít. On se nikdy nepostavil proti lidské svobodě.

Pak je tu ovšem ten dramatický obrat: ze syna se stává pasák vepřů. Svobodný

rebel se stal hladovým otrokem. Mohl by ukrást vepřům jejich potravu, ale i kdyby se zasytil, nemůže být šťastný. Člověk se rodí, řekl kdosi, se srdcem nemocným touhou po velkých věcech, malé jej neuspokojí. Teď si vzpomene na to, že u otce bylo všeho dost. A když se vrací, otce

nezajímá proč, jestli to bylo kvůli hladu nebo z lásky, ze strachu nebo z lítosti. Důležité je, že přichází, a on jej už zdálky vyhlíží. Otče, nejsem hoden, jedné se mnou jako s posledním ze služebníků. A on jej přeruší, aby jej přivedl k obrácení: srdce služebníka má objevit, že je mu znovu darováno synovství, není otrok, ale syn!

Jaký je Bůh, kterého nosím v srdci? Zde Bůh nevydává žádný rozsudek, protože jeho pohled se neobrací k hříchu, ale k člověku, kterého touží vysvobodit, uzdravit, zbavit utrpení. Neuzdraví nás výčitky svědomí, ale objevení Boží lásky.

To ovšem přivádí staršího bratra téměř k šílenství. Já jsem ti vždycky poslušně sloužil, a tys mi nedal ani kůzle! Je jako zaměstnanec, který převádí vše na výdělek. I tento syn má srdce otroka, i jeho by otec rád obrátil a uzdravil, navrátil do stavu synovství. Tys byl stále se mnou, a všechno mé je tvé. Všechno! Pochopil to? Pochopili jsme to my? Toto je jediná otázka, na kterou evangelium nedává odpověď, protože ji musíme dát každý sám.

REGION PODLUŽÍ

Okénko regionu

Zpěváci Podluží

Marcela Jakubičková

Dětské soubory Podluží

Dne 26. března 2023 se v kulturním domu ve Starém Poddvorově rozezněly hlásky větších, menších i těch nejmenších zpěváků z Podluží.

Děti soutěžily ve třech kategoriích:

- I. kategorie (do 6 let)
- II. kategorie (6-10 let)
- III. kategorie (10-15 let)

Na pódiu zazněly písně jako např. Čerešničky, čerešničky, Páslu dívča páva nebo Šohajku, šohajku. Celý program doprovázela CM Matěje Kůrečky.

Všechny děti obdržely ihned po vystoupení dárkovou tašku s upomínkovými předměty z Regionu Podluží, pamětní list a také sponzorský dar od firmy RACIO. Zazpívané písně od dětí hodnotila tříčlenná odborná porota.

Foto archiv Regionu Podluží

Přehlídka dětských folklorních souborů

Dne 22. dubna 2023 se ve sportovní hale v Hruškách představily dětské folklorní soubory z Podluží a blízkého okolí. Celkem vystoupilo pět dětských souborů:

- Jatelinka, Mor. Nová Ves
- Jatelinečka, Mor. Nová ves
- Kordulka, Starý Poddvorov
- Folklorek, Lužice
- Voděnka, Podivín

Všechny soubory měly svůj doprovod v podobě cimbálové muziky. O postupu do dalšího kola rozhodovala porota, složená z profesionálních hudebních lektorů a odborníků z této profese. Všem zúčastněným souborům děkujeme za přípravu a vynikající výkony a vítězům srdečně blahopřejeme.

MATEŘSKÁ ŠKOLA LANŽHOT

Okénko školky

tel.: +420 519 336 209 • www.mslanzhot.cz MŠ Lanžhot

Čarodějnice

Lubomíra Svobodová

Dne 27. dubna proběhl na zahradě MŠ Lanžhot projektový den pro děti s názvem „Čarodějnice“. Nejen paní učitelky, ale i většina dětí přišla v tento den oblečená v kostýmech, čímž přispěly k navození správné atmosféry již od ranních hodin.

Program čarodějnického veselí trval téměř celé dopoledne. Součástí bylo 10 rozmanitých stanovišť, které dokonale prověřily schopnosti malých čarodějů a čarodějnic. Jedním ze stanovišť bylo např. přeskakování ohně, strašidelný hrad, hod koštětem, hledání havěti nebo ochutnávka „ježibabích“ dobrůtek.

Atmosféra byla velmi vydařená, děti se výborně bavily a jako dáreček si na závěr vyrobily papírového hada, kterého si poté odnesly domů.

Foto archiv MŠ

Sférické kino

Martina Buchtelová

Půlka dubna se nesla ve zvláštní překvapení pro děti z mateřské školy. Sférické kino, které za námi přijelo bylo opravdu velkým překvapením, nad kterým žasly všechny děti při vstupu do třídy Lesní, kde na ně čekala obří nafukovací kupole. Rozepl se zip a děti konečně mohly vstoupit do prostoru kupole. Zevnitř se ozývaly jen samé projevy radosti a úžasu. Začalo se promítat. Děti s napětím sledovaly příběh malé ponorky, která pomáhá zpravovat korálové útesy a čistit od nečistot, plastů a jiného odpadu. K malé ponorce se přidá malý mořský koníček, se kterým zachrání želvičku z plastové sítě. Kino bylo pro děti velkým zpestřením dne a krásným způsobem, jak se naučit pečovat o svět kolem nás.

Foto archiv MŠ

Foto archiv MŠ

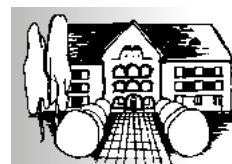
Den Země v MŠ

Kateřina Ciprysová

V úterý 25. dubna jsme si s dětmi ze školky připomněli Den Země. Paní Anežka Bartošová pro děti připravila výukový program o drobných vodních živočíchách, žijících v blízkých tůních našeho lužního lesa. Děti obdivovaly živého brouka potápníka, larvy komárů, a dokonce viděly pár plovoucích čolků a larvy vážky. Co je nejvíce zajímalo, byly dvě ropuchy. Děti se také dívaly na obrázky různých druhů žab a poslechly si jejich kvákání. Velkým překvapením pro děti byl nalezený, vyhladovělý ježek v krabici. Paní Bartošové chceme moc poděkovat za krásné a poučné dopoledne, které si děti moc užily.

Foto Markéta Procházková

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA LANŽHOT
Okénko školy
 tel.: 519 336 207
 www.zslanzhot.cz

f Masarykova základní škola Lanžhot

f Knihovnička Mzš Lanžhot

f Klubko News

Před koncem školního roku

Eva Klvaňová

Děšť a chladné počasí tomu nenařizuje, ale je polovina května. První žáci odjeli na školní výlet. Jsou to děvčátka, kteří se po přivítání mnichem Viktorem z Vysočan snaží na Baldovci dobýt pevnost Baldyart. Jestli se jim to podařilo, a kam se vydali za poznáním a zážitky ostatní žáci, se dozvíte až v příštím zpravodaji.

Dnes jen krátké ohlédnutí za vybranými akcemi pořádanými školou:

Foto archiv ZŠ

Odznak všestrannosti 2023 - Sazka Olympijský víceboj

V Den učitelů 28. 3. 2023 jsme už potřetí pořádali okresní kolo tohoto jedinečného projektu, jehož cílem je přivést ke sportování co nejvíce dětí. Kvůli tak brzkému jarnímu termínu závody probíhaly ve sportovní hale a školní tělocvičně. Hlavní garantkou a rozhodčí byla opět Šárka Kašpárková. Letos se na startu sešlo 8 škol se 144 závodníky, aby porovnali své síly v pětiboji odznaku všestrannosti. Disciplíny pětiboje jsou stejné pro všechny – trojskok, medicinbal, švihadlo, kliky, běh na 1000 m nebo dribling.

Lanžhotskou školu reprezentovalo družstvo čtyř dívek a čtyř chlapců z ročníků 2009–2012 a 26 jednotlivců napříč ročníky. A jak zápolení dopadlo?

Soutěž družstev:

1. místo ZŠ Břeclav, Slovácká (20499 bodů);
2. místo ZŠ Břeclav, Komenského (19051 b.);
3. místo ZŠ Velké Bílovice (17283 b.);
4. místo Masarykova ZŠ Lanžhot (16736 b.);
5. místo ZŠ Moravská Nová Ves (16334 b.);
6. místo ZŠ Hustopeče, Komenského (15778 b.);
7. místo ZŠ Tvrdonice (14587 b.) a ZŠ Popice přijela bez družstva, závodili jen jednotlivci.

V krajském kole naši školu budou reprezentovat: Erika Moravcová, Adriana Moravcová, Andrej Voda, Václav Hrančík, Gabriel Rozehnal, Šimon Uher.

Den Země 2023

Ani letos jsme si nezapomněli připomenout Den Země. Každá třída měla svůj vlastní program. Můžete posoudit, že se jednalo o zajímavé projekty.

1.A Nejmladší žáci začali týdenní program pohádkou o cestování po vesmíru, skládali Sluneční soustavu, poznávali zvířata a psali slova jako Slunce, Země apod.

1.B Prvňáčci si poslechli pohádku o popelnici, pak třídili odpady. Jak vypadá příroda na jaře v létě, porovnávali a poznávali na obrázcích.

2.AB Druháci navštívili známé ekocentrum Trkmanka ve Velkých Pavlovicích a zapojili se do ekologického výukového programu o ježkovi obecném.

2.B Druháci věnovali Zemi celé dopoledne. Během výuky se seznámili s principy ekologie, na vycházce se snažili zaznamenat pěkné a špatné věci kolem sebe, potkali ježka a připomněli si, jak ježci žijí, potom třídili odpad, malovali naši planetu.

3.AB Třetáci navštívili sídlo Lesní správy Židlochovice, kde pro ně lesníci připravili výukový program. Své znalosti zúročili v testu Co vím o lese, poznávali stromy v nejbližším okolí, frotážovali jejich kůru, sbírali přírodniny a kreslili ideální les.

4.A Země veselá a smutná – to bylo téma pro výtvarné zpracování.

5.AB Pátáci v přírodovědě zpracovávali téma Lužní lesy v našem regionu (v Dolnomoravském úvalu), zaměřili se hlavně na druhové složení rostlin a na něho navázané živočichy. Osmisměrku a slovní zásobu Environmental problems and solutions řešili žáci v anglickém jazyce. V hodině češtiny psali osobní dopis planetě Zemi.

Ve výtvarce skládali velkou omalovánku ze 17 dílů. Běčko si připomnělo desatero domácí ekologie – voda, vzduch, energie, zahrada, odpady, doprava, strava, konzum, zdraví a sounáležitost.

6.AB Šestáci četli a zpracovávali příběh – podobenství o Noemově arše a potopě světa, probrali známá přísloví, zjistili, kdy se slaví Den vody. V jiné hodině luštili osmisměrku, křížovku, kvíz, přesmyčky a hráli Riskuj. V informatice tvořili powerpointovou prezentaci o Dni Země podle zadané osnovy.

7.A Jak zamést se svým odpadem? Kdo jsou úklidový dobrovolníci Trash Hero? Jaká je spojitost s u nás známou akcí

Uklidíme Česko? O tom všem už ví sedmáci. Ve výtvarné výchově obrázkem Tak ano, tak ne zobrazili z poloviny ideální Zemi a z druhé poloviny její opak.

7.B Po zhlédnutí videa Brdo a ohrožená Země, sestavili pětilístek na téma Země, psali vzkaz Zemi.

7.AB Z filmového dokumentu Domov, aneb kam směřují naše cesty zaznamenávali do tabulky tvořené jedenácti oblastmi (Keňa, Arktida a Antarktida, Austrálie – korálové útesy, Čína a Jižní Korea, Indie, USA, Burkina Faso, Kanada, Haiti, Ukrajina – Pripjať, Dubaj) problémy, kterým musí čelit lidé a zvířata v daných oblastech.

8.AB Téma týkající se palmového oleje rezonovalo mezi osmáky. Zhlédli video

Zelená poušť, třídili plusy a mínusy palmového oleje. Slovní zásobu z okruhu přírody – ptáci, stromy, ochrana přírody – procvičovali v angličtině. V hodině matematiky a informatiky řešili a hledali odpovědi na otázky: Co všechno souvisí s elektromobilitou? Jak probíhá výroba a likvidace baterií? Kde a jak probíhá těžba lithia? V grafu vyjadřovali množství těžby v některých zemích.

9.AB Ve fyzice žáci zhlédli film Jak vznikl vesmír – NEZkreslená věda. Zamysleli se nad tím, jak bude vypadat země v budoucnosti. V angličtině navrhovali, jak zachránit planetu (Save our planet). V přírodovědě probírali globální problémy lidstva, porovnávali jednotlivé zdroje energie a jejich vliv na životní prostředí.

ST – Žáci zažili ekologicky motivovaný den. Navštívili sběrný dvůr a čističku odpadních vod, na vycházce pozorovali zemědělské plochy, zahrady, louky. Uklízeli okolí školy, připravovali odvoz tříděného starého papíru do sběrných surovin. Z krátkého filmu se dozvěděli zajímavosti o lužním lese, vyráběli plakáty.

Návštěva hasičské zbrojnice

Obě oddělení školní družiny a žáci speciální třídy navštívili místní hasičskou zbrojnici. Malí školáci si prohlédli záze-
mí místního hasičského sboru, seznámili se s výstrojí a výzbrojí hasičů. Nejvíce je samozřejmě lákalo posadit se za volant

hasičského vozu. Dozvěděli se mnoho zajímavého o ne-jednoduché práci hasičů, ke které nepatří jen hašení požárů, ale vyjíždí, pomáhají a zachraňují i naše životy a majetek.

V den sv. Floriána, ochránce a patrona hasičů, proběhla výtvarná soutěž. Nejlepší kreslíři a malíři byli za své výkresy odměněni.

Kam míří naši deváťáci?

Téma přihlášek na střední školy, přijímacích zkoušek, volných míst v učilištích a středních školách je dosti sledované nejen mezi deváťáky, ale v celé společnosti. V době vzniku článku pro zpravodaj ani všichni naši žáci nemají ještě uzavřeno přijímací řízení a neodeslali zápisový lístek na ředitelství středních škol a učilišť.

Přes Brusel, Bruggy, Canterbury a Brighton do Londýna

Pavla Horňáková

Zájemci z pátých až devátých tříd se ve dnech 30. dubna až 5. května zúčastnili poznávacího zájezdu do Belgie, jižní Anglie a Londýna. Po celou dobu výletu nás doprovázelo slunečné počasí. Další obrovskou výhodou byla skvělá parta žáků, díky kterým nenastal žádný zádrhel.

Výlet jsme zahájili návštěvou hlavního města Belgie, Bruselu, kde jsme si prohlédli 102 m vysoký model Atomia postaveného u příležitosti světové výstavy

V zářijovém termínu ale tyto informace už budeme mít k dispozici.

A jak zvládli jednotnou přijímací zkoušku z matematiky a českého jazyka pátáci? Zkoušky na víceleté gymnázium skládali čtyři žáci. Dvě žákyně odchází studovat, jedna na gymnázium břeclavské, druhá na hodonínské.

v roce 1958. Odpoledne na nás čekalo malebné městečko Bruggy, kterým se říká Benátky severu. Projeli jsme ve člunech říčními kanály celé městečko.

Druhý den po přejezdu trajektem do Doveru, jsme v historickém městečku Canterbury měli možnost obdivovat vel-

kolepou středověkou gotickou katedrálou, sídlo primase celé Anglie a místo mučednické smrti Thomase Becketa. Odtud jsme přejeli ke křídovým útesům Seven Sisters, které spadají do moře z výšky 170 metrů. Lázeňské město Brighton nás poté mile překvapilo nádhernými plážemi, vyhlídkovým molem a krásnými přímořskými restauracemi a kavárnami. Na sklonku dne jsme absolvovali vyhlídkovou jízdu na i360, což je vysoká vyhlídková věž ve tvaru létajícího talíře, ze které jsme viděli celý Brighton jako na dlani. Poté jsme se ubytovali a povečeřeli v hotelu.

Následující den jsme po snídani vyrazili do mořského akvária Sea Life. Následovala konečně cesta do Londýna. Na programu byla především návštěva katedrály St. Paul's a vystoupení do její kopule, odkud se naskýtal velkolepý výhled na centrum Londýna. Tento den jsme měli možnost překročit nultý poledník na observatoři

v Greenwich. Procházkou po Millenium Bridge, kolem Tate Modern, divadla Globe, a především přes Tower Bridge jsme přišli k londýnskému Toweru. Odtud jsme odjeli opět do hotelu v Brightonu.

Poslední den jsme přijeli lodí od O2 Areny k London Eye. Prohlédli jsme si Londýn z výšky. Následovala procházka přes Westminsterský most k Houses of Parliament a k Big Ben. Naše cesta směřovala k Buckinghamskému paláci, u kterého jsme však zjistili, že kvůli korunovaci krále Karla III. byl palác obehnan tribunami a v obležení fanoušků. Ti už od čtvrtka, snad i dříve, přespávali ve stanech na svých stanovištích, aby sobotní parádu měli z první ruky. Vytoužený rozchod a čas na nákupy dostali žáci na Leicester Square a Piccadilly Circus. V podvečerních hodinách jsme lodí přijeli opět k O2 Aréně. Odtud do Doveru na trajekt a zpět do ČR.

Foto archiv ZŠ

Foto archiv ZŠ

Večer písní Jožulky Uhra s gratulací k jeho 90. narozeninám

Marie Prajková

V březnu roku 2019 se uskutečnila spolu s Českým rozhlasem Brno vzpomínka na nedožitých sto let naší rodačky Boženy Šebetovské – Králové. Už tehdy jsme s pracovníky rozhlasu mluvili o jubileu, které bude mít Josef Uher – Jožulka za čtyři roky, kdy dovrší 90 let. V roce 2019 byl Jožulka Uher vyhlášen Osobností roku města Lanžhota.

Skutečnost, že v příštím roce dovrší pan Jožulka kulaté životní jubileum, jsem připomněla Jiřímu Kokmotosevi loni na „Zpívání duet“ v Charvátské Nové Vsi. Jeho reakce byla taková, že ihned diváky a rozhlasové posluchače pozval na přenos vystoupení z Lanžhota v dubnu příštího roku. Důvod tohoto přenosu však ještě zůstal utajen.

Aktuálně se začalo o vystoupení jednat až v polovině března s Jiřím Kokmotosem.

Ten si zvolil jako spolupracovníka Jana Kosíka, který má v rozhlase relaci „Na pěknou notečku“, věnovanou našim písním z Podluží.

Byl dohodnut termín konání na 28. 4. 2023 v 19 hodin. Přenos měl trvat jednu a půl hodiny. Spolu s Boženou Bartošovou a Boženou Horkou jsme

sepsaly nejznámější písně pana Jožulky. Mezi písněmi s doprovodem cimbálové muziky byly i písně, které byly upraveny pro dechovku. Proto jsme se domluvili, že na večeru bude vedle cimbálové muziky hrát také hudba dechová.

Byl osloven Emil Hrubý, kapelník DH Lanžhotčanka a Jenda Omasta, primáš CM Guráš, aby slavnostní večer hudebně doprovázeli. Rovněž byli osloveni i lanžhotští sólisté a vedle mužského a ženského sboru i „Mladí chlapi Lanžočané“. Uskutečnila se schůzka, kde si sbory i zpěváci rozebrali písně a následovaly zkoušky s primášem CM, který písně upravil pro celou muziku. Také kapelník Lanžhotčan-

Foto Jiří Kubík

Foto Jiří Kubík

ky Emil Hrubý vybral písně, které měl v notách pro dechovku. Záměr byl takový, že s dechovkou budou zpívat i zpěváci z Lanžhota, kteří zpívají s jinými kapelami, aby byl program pestrý.

Ne všichni oslovení zpěváci se mohli z různých důvodů vystoupení zúčastnit, ale nakonec se všechny písně pěvecky obsadily. Bylo jich více než třicet, proto J. Kokmos domluvil vysílací čas na dvě hodiny přenosu. Šetřila se každá minuta, divákům se doporučilo, aby po každé písni netleskali, a tak některé písně navazovaly bez pauzy na sebe. Režii pořadu převzal Jan Kosík, který je jak redaktorem v rozhlase, tak také učitelem na naší základní škole, kde rovněž vede školní pěvecký sbor.

A přišel den Dé a hodina Há. Program byl zahájen pochodem „Asenda“, který s dechovkou zazpívali všichni mužští zpěváci. Následovala ukázka zpěvu oslavence pana Jožulky a poté mu celý sál popřál: „Na zdraví!“ Po přivítání obecnstvem i po-

sluchačů u rádia Jiřím Kokmotosem, průvodcem večera, připili v písni autora „Připijme vínem“ všichni zpěváci, a tak byla dokončena oficiální gratulace.

Režisér i moderátor proložili zpívání krátkými vzpomínkami na vznik písně nebo osobním vztahem zpěváků k písním. Nejdříve vzpomněl na vznik písně „Zpívali mužáci“ spolupracovník oslavence Ing. Josef Uher, potom s písní „Podluží, Podluží“ zavzpomínala Božena Horká na blízký vztah bratrance Jožulky k její mamince Rózce (Rozálii Horákové Uhrové), známé lanžhotské skladatelce lidových písní. Břeťa Osička přiblížil a vysvětlil vznik písně „Forman Jan“, kterou komorně a s citem bez doprovodu muziky zazpívali Mladí chlapi Lanžočané.

Režisér pořadu Jan Kosík statisticky připomněl mnoho autorů z Lanžhota i množství písní, kterými obohatili zpěvy nejenom v Lanžhotě. I já jsem zavzpomínala na první setkání s písničkářem pana Jožulky „Tá naša zem“.

Píseň jsme se s mojí sestrou Ludmilou naučily už na základní škole. Tehdy jsme se nezajímaly, kdo je autorem, ale rády jsme ji zpívaly. Tato píseň měla více slok, nám však vybrali poslední sloku následujícího textu:

„Jen výš a výš, jen dál a dál, leť píseň již, rád jsem tě dal

světu, v něm všem lidem, každému stejným dílem, leť výš a dál!“

A tato slova autora jsem chtěla dát do vínku všem jeho pěsničkám, a hlavně písničnickým slavnostním večerům, které byly gratulací i poděkováním jak zpěvákům, tak také muzikantům za celoživotní dílo oslavence Jožulky Uhry.

Pěsničky naše, leťte výš a dál!

Sbory, které zpívaly jsem už jmenovala, dlužno ještě vzpomenout i jednotlivé sólisty: s cimbalovou muzikou manžele Uhrovy, sestry Bartošovy, Boženu Hor-

kou, dueto Zuzek, a to Uhrové a Ciprysovové, Zdeňka Kořínská s Milanem Uhrem a Břetu Osičku se synem Vojtou. S dechovou hudbou zpívali manželé Osičkovi, bratři Milan a Lukáš Prajkovi, Martina Prajková s Milanem Prajkou a Marie Kosková s Marií Prajkovou.

Závěrečnou písní byla píseň „Tá naša zem“ a končila přáním: „Ty, český lve, chraň své děti! Štěstí, mír, svobodu, stráž svému národu – České zemi!“

Ve 21 hodin se z Lanžhota odpojil rozhlasový přenos, ale písně se zpívaly dál a vůbec nikdo neodcházel. Mezi námi byla v sále tak nádherná, radostná a vstřícná atmosféra, jakou jsem ještě nikdy na tomto místě nezažila. A myslím, že jsem nebyla sama, protože všichni, kdo mě potkali i v příštích dnech, vzpomínali na jedinečný a krásný večer, za který děkuji všem zúčastněným.

Foto Jiří Kubík

Hospodaření na Lichtenštejnském

Antonín Javorský, lesník v. v. r. 1998

Kníže dal postavit pilu v Břeclavi, kam šlo veškeré dříví, vytěžené v jeho lesích. Dřevo dovážela malá lokomotiva a vozíky po tzv. ponce (úzkokolejka), která vedla od Dědavé – Bojku až přímo do Břeclavi na pilu. Byla to nejlevnější doprava, která vůbec kdy byla.

Dříví se přibližovalo na vyvýšená místa. Jako sklady byla určena tato místa: Dědavá, Habrový hrúd, Polínka, Důbravka, Starý Kvartýr a další. Dříví se přibližovalo koňmi. Do roku 1938 měl přibližování zadáno statkář Smyčka ze Staré Břeclavi. Měl několik párů koní, kteří byli ustájeni na Uhliskách, kde byla pro ně a statkářovy pacholky postavená velká šopa. Příležitostně pozval i jiné soukromníky, ale vyplácel se on sám.

Pacholci statkáře Smyčky docházeli do hospody v Rabensburgu, vzdálené asi dva kilometry od šopy. Hospoda v blízkém Rakousku se jmenovala U Strnada. Po lesní personál měl česká jména: vedoucí Krejčí, Švec, hajní Vávra, Liška, Topič. Starosta Rabensburgu (Ranšpurku) byl rodák z Moravy jménem Jarec a obecní bubeník Krupica.

Cesty bývaly tenkrát štrové (štěrkové). Štrovný (štěrkovný) vlastnil kníže svoje, a to na Dědavé, Mirafeldách atd. Údržba mnoho nestála. Tehdy to lidé dělali za trávu a klestí. Aleje byly vysečeny a cesty ty pořád upravené. Za povodně se do lesa nesmělo. Na cestách u vstupech do

lesa bývaly závory. Zvěř se zdržovala na hrudách – vyvýšeninách. Vyskytovala se tu zvěř vysoká, dančí, černá jenom velice zřídka. Černá zvěř se sem dostala z Kančí obory, kde byla chována v oboře.

Les podél řeky Moravy byl oplocen, aby zvěř neutíkala na Slovensko. Obora byla upravena takovým způsobem, mímím plot, že zvěř (jeleni) mohla ze slovenské strany plot přeskočit, ale zpátky už ne. Bývali to většinou jeleni z Karpat.

Co se týká oprav oborního plotu, tak toto měli na starosti hajní. Každý z nich měl vymezený díl obory, kterou museli denně projít. Bývali to většinou hajní ze Slovenska z Kútů: bratři Antonín a Ferdinand Vrábelových, Vondruš, Horák a Štvrtecký, který tehdy bydlel na hájence na lanžhotském Přívoze.

Nemívali za těch časů lehký život! Byli to odborníci na slovo vzatí. Nevystudovali žádné lesnické a jiné školy, ale za to byli bohatí a dovední díky praxi. Někteří patřili pod polesí do Rabensburgu nebo do Hohenau (Cahnova), a k raportům se

Na pile v Břeclavi 1929

museli hlásit tam. Jakmile se vylila voda, museli jezdit na lodkách (čajkách), a to i v zimě, kdy se museli probíjet i stříží a ledem. Raport vypadal asi takto: postavili se pod okno myslivny, polesný se na ně z okna podíval – a poslal je zpět! (To znám z vyprávění výše uvedených hajných, které jsem poznal. Žádný z nich už pochopitelně nežije.)

Jinak ovšem mívali velké pravomoce. Lidé si jich vážili. Zbraní těchto pánů hajných byla puška a hůl, kterou každý nosil. Chodívali lesem převážně pěšky.

V Rabensburgu má až dodnes Lichtenštejn statek. Nevím, jak je tomu v přítomnosti, ale kdysi míval hodně hovězího dobytka, který se pásal na loukách při

to chlapci velice odvážní. Rekrutovali se ze slovenských obcí Jány, Sekule a okolí. Přešli řeku Moravu a byli v lese. Dodneška je připomíná Raušická buda (pytlácká). Do ní se při přestřelkách s pytláky – raušici ukrývali hajní, když měli namále a čelili přesile.

Co se týče statkáře Smyčky, byl to velmi podnikavý člověk. Navážel materiál na stavbu betonových pevnůstek (bunkrů) na hranici s Rakouskem. Podílel se také na stavbě nádraží v Břeclavi i na jiných stavbách.

Po roce 1945 začali přibližovat dříví – kulatinu – klády – kuady formané z Lanžhota, Kostic a ze Slovenska z Kútů a Brodského. Často to býval vůbec jediný

březích Dyje nebo na Plákách. V lese na druhém břehu Dyje stála velká šopa, kde krávy nocovávaly. Na starosti je míval stálý pasák, jehož platil správce statku, ale i sedláci, o jejichž dobytek se pastýř staral taktéž.

Často se prodávala tráva na Lánech, kterou skupovali sedláci z blízkých Rakous. Trávu jim sekali a sušili lidé z Lanžhota, a takto si přivydělávali.

Zvěř stříleli nejen lesníci a kníže z Lichtenštejnů a jeho paní, rozená Gutmanová. Původem Židovka. Kníže si ji vzal za ženu asi proto, že byla velmi bohatá. Její rodokmen můžeme nalistovat v knize Černý rytíř od Miloše Váchy. Její děda začínal s prodejem uhlí.

Za těch časů rádívalo v knížecích lesích spousta pytláků-raušiců (viz Raušická buda). Bývali

jejich příjem, který měli, hlavně v zimě. Jinak vlastnili pár měřiček a tvořili dosti velké rodiny. Početné. Ti, kteří mívali pouze jednoho koně, a tak se dva a dva spřahovali. Po roce 1948 dostávali přiděl krmiwa podle množství vyvezeného dříví.

Přibližovalo se jako dříve na lesní sklady a na zpáteční cestě vozívali dříví na sklad do Lanžhota na nádraží. Po roce 1948 byli zahájeny velké těžby dříví, a tak mívali všichni dost a dost práce až do doby vzniku JZD. Přitom s ještě navíc dovezli domů trochu klestí na otop a nadělali si sena pro své potahy.

V lese byli zaměstnáni dělníci, většinou tzv. rubači z Kútů a Lanžhota, kteří vlastnili kravky, a tak bývaly vysečeny všechny louky a aleje a všude panoval pořádek. Když se některý povozník – forman, nebo jeho syn ženil, tak se mu muselo slavnostně střílet! A to ve chvíli, když šel svatební průvod do kostela a potom z něho! Bývala

to pro ně čest, které si vážili, a dobře střelbu honorovali.

V Hrubé hospodě se měsíc co měsíc vykonávaly výplaty. Tož přitom bývalo obzvlášť veselo, když se poscházeli formané jak z Lanžhota, tak i z Kostic, Kútů a Brodského. Na čas se nehledělo, rozcházeli se pozdě v noci. Někteří zmožení připitky, vyspávali poblíž hospody u Janíčka Uhra – Uhříka v maštali! Bývaly to veselé doby.

Tenkrát býval hospodských v Hrubé hospodě Tonda Ciprys – Fabiš. Byl to urostlý a veselý chlap, jaký hospodský být má. Když jsme tam jako hajní v jeho hospodě sedávali, dal mnohokrát k dobru nejednu pistoli vína!

Když se v lesích několikrát do roka rozlévala voda, bylo po roku 1945 dosti zajíců a bažantů. V době šéfování na polesí Pohansko Otty Brablce se tam střílelo i 200

Střelba na svatbě

zajíců a spousta bažantů. Stejně pěkné a bohaté hony tam bývaly za doby polesného Engelberta Hepnera. Vrcholem bývaly pochopitelně poslední leče.

Podotýkám, že mašinka, která vozila dříví na pilu do Břeclavi, byla poháněna dřívím a až později naftou. Jezdili s ní strojvůdci Jan Maděryč a František Bartoš – Afrunc.

Kočím u statkáře Smyčky bývali Antonín Polák z Lanžhota v Kútě a bratři Kůřilové ze Staré Břeclavi.

Lichtenštejní vlastnili pozemky i v samotném Lanžhotě. Dosti rozsáhlé polnosti, kde se pořádaly hony na zajíce a bažanty. Zváni bývali na ně i různí prominenti: stavitel Bohuš Procházka, vinař Václav Osička, sedlák Joska Šesták, traťmistr Borecký, sedlák a obchodník Hrabě z Kostic, kovář Paulík a mlynář Hořčica. Na těchto

honech po roce 1945, kdy majetek Lichtenštejnů převzal stát, býval králem honu (co do počtu zastřelených zajíců) většinou vinárník Osička. Ne, že by to byl přeborník ve střelbě, ale to zařídil hajný Leopold Grombíř, který měl výborného psa, který veškerou zvěř, kterou i on sám střílil, nosil k nohám pana Osičky. Dobře věděl, že za krále honu Osička dobře v hospodě zaplatí a pohostí! Šlajsa, rybářská bašta, fotbalové hřiště, bytovky postavené u zámku (původně tam byla zahrada) a jiné objekty, to všechno patřilo Lichtenštejnovi.

Připomenout je třeba Pohansko, Janohrad, Tři Grácie, zámek Lednice a další stavby. Taktéž Ruský dům na Uhliskách, originální stavba, jakou viděl v Rusku, a tak ji nechal postavit i v lesích pod Lanžhotem. Škoda, že byla zničena.

Foto archiv Jiřího Netíka

Důbravka slaví 150 let

Jiří Netík, emeritní vedoucí polesí Soutok

Na polesí Soutok, na písčitém hrůdu stojí lovecká chata Důbravka. V letošním roce slaví 150 let.

Semínko jejího vzniku zasel ruský car Alexandr II. z rodu Romanovců.

Ruskými domky se prezentoval na světové výstavě (dnes Expo) ve Vídni v roce 1873. Z opracovaného dřeva nechal sestavit v Rusku soupravu „ruských domků“. Po sestavení byly jednotlivé trámy očíslovány. Stavby byly rozebrány a podle čísel znovu složeny ve Vídni. Zde na vídeňském výstavišti byly postaveny podezdívky, na kterých byly postaveny „ruské domy“. Za výstaviště byl vybrán vídeňský Prátr, bývalý císařský lovecký revír, který v roce 1766 císař Josef II. daroval vídeňskému obyvatelstvu jako rekreační oblast. Plocha měla celkovou rozlohu asi 233 hektarů, takže byla asi pětkrát

Ruské domy na světové výstavě ve Vídni 1873

větší než Martovo pole v Paříži, kde se konala předchozí světová výstava.

Výstava byla také společenskou událostí prvního řádu a pozadím politických dohod. Během šesti měsíců trvání výstavy (1. 5.–2. 11. 1873) navštívilo vídeňský dvůr 33 vládnoucích panovníků, 13 následníků trůnu a 20 princů. 6. června 1873 uzavřeli císař František Josef I. a car Alexandr II. Schönbrunnskou úmluvu. U příležitosti návštěvy císaře Viléma I. v doprovodu kancléře Otto von Bismarcka dne 22. října se k dohodě připojila i Německá říše. Tato smlouva vešla do dějin jako dohoda tzv. Spolku tří císařů. Aby Ruský car nemusel pracně odvážet z výstaviště komplex ruských domů, udělal gesto a daroval je knížeti Johanu II. z Lichtenštejna.

Johan II. z Lichtenštejna nechal převézt ruské domky do nově vzniklé

Důbravka v roce 2013

Školní výlet dětí z Lanžhoty 1936

obory v Moravsko-dyjském trojúhelníku. Velký ruský dům byl postaven v revíru Rabensburg jako lovecká chata, o čemž svědčí zápis z lesnické exkurze vídeňských myslivců ze dne 14.-16. srpna 1886. Velký ruský dům byl dvojpatrová stavba postavená na hrudě v lokalitě Uhliska, aby nebyl

ohrožen častými záplavami. Po 2. sv. válce byl podpálen (1946). Malý ruský dům byl postaven na písčitém hrudě Dúbravka, po kterém převzal jméno.

Dúbravka se stávala místem zastavení školních výletů. Na snímku z roku 1936 je Marie Tučková (Lucka), zaměstnankyně polesí Soutok (vpravo od děvčat s věnečky). Začátkem 50. let minulého století byla Dúbravka skladištěm „Dy-nocitu“ (DDT). Rozhodovalo se o jejím bytí, či nebytí. Byla v revíru polesí Lanžhot. Na dotaz vedoucího polesí Lanžhot Janoška Blažka, co s Dúbravkou, rozhodl ředitel LZ Břeclav Ing. Bohumil Lošťák: „Zachovat!“ V květnu 1959 se uskutečnila konference o lužních lesích. Účastníci

Dúbravka po přístavbě zasedací místnosti v roce 1964

se po lese přepravovali úzkorozchodnou železnicí. Jednou ze zastávek byl i „malý ruský dům“. Kolem Dúbravky byla vybudována zahrádka, která byla vysypána kamennou drtí. Konference o lužních lesích proběhla za účasti odborníků jakým byl např. prof. Mezera.

V roce 1964 se Dúbravka dočkala přístavby zasedací místnosti, byla přivedena elektřina a stala se loveckou chatou. V zasedací místnosti nad krbem je plastika lesní žínky na jelenovi. Autorem plastiky je akademický malíř Jaroslav Blažek z Kostic. Krb byl jen komínem, takže vytápění bylo problematické. V ložnici byla kamna.

V roce 1964 měl Ing. Bohumil Balga st., vedoucí střediska služeb Břeclav, na starosti přístavbu, včetně interiéru jako i obložení jilmem. Chloubou je francouzské okno. Francouzské okno poskytuje nádherný pohled na zapadající slunce a pastvici se zvěř. Ing. Bohumil Balga ml., vedoucí po-

lesí Lanžhot (1991-1996), přistavil v roce 1992 druhou ložnici. Za fořtování Rudolfa Proroka se udělala rekonstrukce stávajícího sociálního zařízení, včetně vybudování septiku. Chata se vybavila elektrickými přímotopy. Přívod elektřiny vedením na sloupech se zrušil. Do země se položil elektrický kabel. Za fořtování Ing. Jiřího Švirgy se vyřešilo topení krbovými kamny s rozvodem teplé vody do radiátorů v celé chatě. V roce 2002 se kuchyně vybavila kuchyňskou linkou s elektrospotřebiči. Vestibul se vybavil vestavěnými skříněmi a trezorem na zbraně. V roce 2009 se ve staré ložnici vybrousily parkety a ložnice se vybavila novým nábytkem. V témže roce se novým nábytkem vybavila i nová ložnice. Postele mají i přistýlky, takže kapacita chaty se zvýšila na 8 lidí. Posledními stavebními úpravami byla v letošním roce rekonstrukce starého sociálního zařízení.

Dúbravka po rekonstrukci v roce 2017

Na konferenci 15. 11. 2013 ve Wilferdsorfu princ Wolfgang z Liechtensteina oslovil Jiřího Netíka a projevil přání navštívit ruské domky, o kterých mnohokrát slyšel, ale nikdy je neviděl. Po konzultaci s ředitelem LZ Židlochovice Ing. Miroslavem Svobodou byla jeho návštěva domluvena na 9. 9. 2014. Manželský pár přivítal výrobní náměstek lesního závodu Židlochovice Ing. Martin Mráz. Princi Wolfgangovi jsme připili na zdraví, protože se dožíval 80 let. Z milého přivítání a pohostění byl nadšen. Sdělil, že bude informovat knížete Adama, že jsme ho přijali jako nejvyššího státního představitele. Za týden přišlo poděkování od knížete Hanse Adama II. z Liechtensteina.

Za fořtování Jiřího Netíka (2008-2020) se v březnu 2017, po vyřízení náležitých formalit, začalo s přístavbou sociálního zařízení a výměnou střešní krytiny. Součástí přístavby byly i úpravy interiéru zasedací místnosti, jako sokl kolem kamen a výměna osvětlení.

Kronikář Ladislav Němeček

Marie Petřlová

*Dějiny jsou svědky časů,
světlem pravdy,
učitelkou života
a poslem minulosti.*

Marcus Tullius Cicero

Loveckou chatu Dúbravku znají myslivci z celého světa, například byla pojmem pro loveckou skupinu Asmanni z Německa (1995-2002), lovecké hosty z Francie a ze Švédska. Rakouští myslivci ji znají nejen z lovů jelenů, daňků, srnců, ale i z naháněk na černou zvěř. Dúbravka je místem různých jednání, jako jsou jednání okresu Hodonín, Břeclav a Dolního Rakouska o spolupráci v ochraně přírody (rok 2000). Dúbravka byla svědkem mnoha kulturních událostí, např. „koncert v přírodě“ trubačské skupiny Markazini v roce 2011 nebo Hubertovy jízdy.

Dúbravka má své kouzlo taky díky manželům Ing. Pavlu Konečnému a jeho ženě Janě, kteří se starají o provoz a úklid. Za to jim patří velké poděkování.

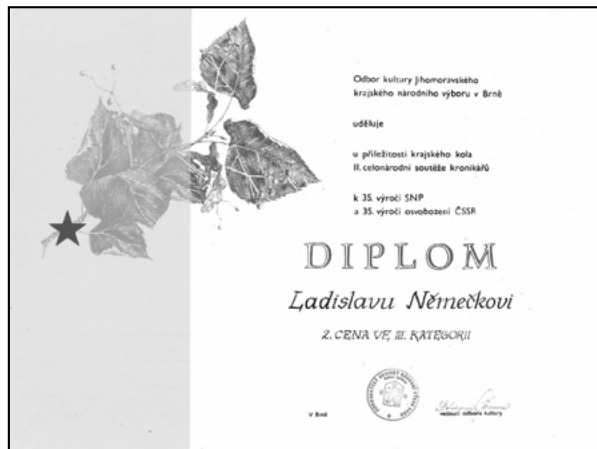
Velkou zásluhu na tom, že všechny události v Lanžhotě byly pečlivě zaznamenávány má kronikář Ladislav Němeček. 20. února 1976 byl radou MNV pověřen funkcí kronikáře, kterou převzal po profesoru Pavlu Holobrádkovi. Ladislav se narodil 5. 3. 1930 v Lanžhotě v rodině železničního zaměstnance. Po ukončení školy se vyučil prodávčem smíšeného zboží. Po vyučení pracoval nejdříve jako obchodní příručí, vedoucí prodejny a posléze jako úředník ve Frutě v Lednici. Po vojně v roce 1955 nastoupil u LSD Jednoty v Mikulově. Od funkce účetního se svou pílí a svědomitostí vypracoval na vedoucího oddělení plánování a potom na vedoucího ekonomického odboru. Měl také bohatou mimopracovní činnost. V Jednotě byl kulturním referentem ROH, správcem rekreačního zařízení, několik let předsedou ZV ROH, členem představenstva a výboru družstva. V rodné obci pracoval pro MNV v obchodní komisi, později jako poslanec, člen rady MNV a také jako člen okresního poradního sboru pro kronikářství. Jeho koníčkem byla filatelie. V roce 1963 se stává funkcionářem Českého svazu filatelistů. V místní MZŠ zakládá kroužek mladých filatelistů. V Lanžhotě organizoval výstavbu moderních prodejen Jednoty na Náměstí, Masarykově a Nové ulici. Musíme ho obdivovat, že při všech jeho aktivitách našel čas na psaní kroniky.

Velkou podporu a pomoc měl u své manželky, kterou poznal ve Frutě. Hodná, skromná Růženka, rozená Vlašicová, studovala pedagogickou školu a během prázdnin chodila do Fruty na brigádu. Po její maturitě se vzali a prožili šťastné har-

monické manželství. Vychovali dva syny, Ladislava a Miroslava. Paní učitelka Němečková učila krátkou dobu v Koticích, ale uvítala přeložení do MZŠ Lanžhot, kde vydržela až do důchodu. Pro svou mírnou a srdečnou povahu byla u svých žáků oblíbená. S dojetím vzpomíná a říká, že práce s kronikou byla náročná, ale když se píše s láskou, stává se radostí a obohacením. Pomáhala manželovi shromažďovat výstřižky z novin se zprávami o Lanžhotě, pozvánky na různé akce a jiné písemnosti, které byly vkusně uspořádány do alba a tvořily přílohu kroniky. Další přílohou bylo album s fotografiemi, které většinou nafotil Jan Ciprys. Denně se také muselo sledovat a zapisovat počasí. Vzorně vedená kronika získala několikrát 1. místo v okresní soutěži kronikářů a v celonárodní soutěži 2. místo. Ve spolupráci s Muzejním kroužkem, který založil profesor Pavel Holobrádek, se rád účastnil Besed nad kronikou s promítáním filmů. Zajímal se také o folklor, zorganizoval výstavu prací malířek a vyšivaček. V roce 1984 L. Němečkovi nemoc nedovolila pokračovat dále v záslužné práci, tak předal kroniku Janu Třetinovi z Komárnova, účetnímu JZD.

V březnu roku 1994, když se příroda probouzela ze zimního spánku, Ladislav Němeček opouští všechno, co miloval. Ale nemůže být zapomenut, kdo kolem sebe tvoří krásu, která zůstává. Jeho doslova krasopisné sepsané svědectví minulosti bude pokračovat dál a zůstane uchováno pro příští generaci.

Sport - koření života

Tomáš Polach, bývalý starosta

Od dětských let jsme měli s kamarády všestranný sportovní pohyb. Byly to různé hry v ulicích, pohyb v přírodě, lezení po stromech, koupání či bruslení. Pravidelně jsme se zúčastňovali cvičení v Sokole. Pod vedením Mirka Skusila jsme jako žáci cvičili v roce 1948 na Vsesokolském sletu v Praze. Byl to pro nás krásný zážitek. A to i přesto, že jsme tam i zpět cestovali

ve stoje v dobytčích vagonech a po příjezdu do Prahy, kde jsme strávili asi týden, nás ubytovali v jedné z pražských škol, kde jsme spávali ve třídách na zemi. Na měšťanské škole (dnešní základní) se pořádaly soutěže v kopané, atletice nebo volejbalu. V Břeclavi byly po ukončení školního roku pořádány sportovní soutěže mezi školami z celého okresu. V r. 1951 naše třída měla smůlu, neboť tehdejší ředitel školy Dvořák nás místo na závody poslal na brigádu do JZD Zaječí. Důvodem bylo, že jsme se my, mladší žáci, nepřihlásili ve větším počtu do začínajícího Pionýra ani starší žáci do Socialistického svazu mládeže, tzv. SSM.

Později na učilišti v Třešti jsme se zúčastňovali veškerých soutěží, které se v rámci SHM (sportovní hry mládeže) pořádaly. Zaměřil

jsem se tam na řecko-římský zápas. Ten byl v té době mezi okolními učilišti masného průmyslu velmi oblíbený a úspěšný. Po vyučení jsem pokračoval v zápasnickém oddíle v Břeclavi. Jako dorostenci jsme v r. 1954 vyhráli mistrovství republiky. V mužích jsme startovali v druhé nejvyšší mužské soutěži.

Od konce 40. let, kdy jsme bydleli na Kocandovic hospodě, jsme s bratrem a kamarády začali hrát kuželky (tehdy ještě měla kuželna hliněný povrch, který se musel kropit a válcovat). Později jsme hrávali v kuželně u Vedralů, na hotelu u Straků a hraní kuželek jsme již jako stará garda zakončili v pozdějších letech v hospodě U Bartošů.

Zajímavé bývaly turnaje ve volejbalu. Nejříve na hřišti pod hřbitovem, později u lesní šutrovny na Křenové. Těchto turnajů jsme se zúčastňovali jako družstvo fotbalového oddílu.

Po dobu vojenské základní služby jsem místo sportování vykládal z vagónů stavební materiál a v zimě dělal dřevorubce.

Pokud jsem pracoval v Břeclavi (přes 20 let), jezdil jsem do zaměstnání celoročně na kole. Později v osmdesátých či devadesátých letech pak bylo kolo dopravním prostředkem i pro výlety s kamarády po okolí. Za zmínku stojí výlet do bořetické sklepni části Pod Kraví horou. Tam nás přivítal kravíhorský prezident Petrásek (současně i tehdejší starosta). Vedle pohostění ve vinném sklípku nám předali pasy této samostatné republiky.

Jako důchodci jsme jezdili s manželkou na výlety již v kombinaci auto-kolo, kdy jsme takto cestovali v ČR i v zahraničí. Při několikadenních výletech jsme se ubytovali někde v penzionu a odtud pak vyráželi na cyklovýlety po okolí. Denně jsme podle náročnosti terénu ujeli kolem 80 až 100 km za den.

Nejvíce mě bavil fotbal. V Lanžhotě jsem působil od r. 1952 od hráče dorostu (v té době ještě žáci neexistovali), dospělých, trenéra, funkcionáře až do r. 1990. Při zápasech na venkovních, často škvárových hřištích, jsme rádi vzpomínali na domácí trávník. Nevadily nám ani husince, kterými byl trávník znečišťován. Rád také vzpomínám na působení v mužstvu C družstva dospělých. To jsme založili po přechodu z dorostu do kategorie mužů. V této době se nesmělo během mistrovských zápasů střídat a vznikl tak v Lanžhotě přebytek hráčů. Začali jsme v nižší třídě, kterou jsme suverénně vyhráli. Na zápasy se jezdilo na kolech nebo vlakem. V této soutěži mi utkvěl zápas v Hlohovci na jejich hody. Vyjeli jsme brzy ráno vlakem do Valtic a odtud jsme šli pěšky. Utkání se hrálo v 10 hodin dopoledne. Po

utkáni odjel domů jediný hráč, který se musel zúčastnit rodinné oslavy. My ostatní jsme přijali pozvání od místního stárka Janka Slunského a zůstali na hodech. Na dělnický vlak v pondělí ráno z Valtic nás po krátkém spánku na půdě, stačila doběhnout jen část. Poslední opozdílci si domluvili volno a vrátili se až později.

V r. 1955 jsme hráli společně jako družstvo C s B mužstvem okresní přebor, kdy jsme poráželi i A mužstva Kostic a Poštorné. Dvě kola před koncem soutěže jsme vedli tabulku. Většina hráčů však musela narukovat, a tím pádem došlo k zániku mužstva C. V roce 1955 proběhlo soustředění reprezentantů Sokola z celé republiky v kopané, a to v Bratislavě. Většina pozvaných z 22 hráčů byla vybrána z Lanžhota. Po jednom z tréninků, který probíhal na hřišti Slovanu pod dohledem jejich tehdejšího trenéra Štátného, jsme dostali lístky do opery do Národního divadla v Bratislavě. Při první přestávce jsme všichni odešli, neboť nás chytaly křeče do nohou. Sešli jsme se v blízké vinárně, kde jsme při cimbalové muzice vydrželi přes půl noc. Při cestě se zpěvem na Tehelné pole, kde jsme

byli i ubytováni, nás od pokuty za rušení nočního klidu zachránil tzv. člen povolení pro sport.

V zaměstnání v masném průmyslu jsme v 70. letech v rámci exkurzí do jiných závodů hrávali přátelská utkání v kopané. V 80. letech se hrávala pravidelná fotbalová soutěž mezi tehdy osmi kraji podniku masného průmyslu. V roce 1989 jsem byl pověřen vedením mužstva Jihomoravského kraje. Jako pozdější vítěz tohoto turnaje jsme byli pozváni na mezinárodní turnaj potravinářských podniků v Praze. Zúčastnila se i družstva z Rakouska a Německa. Turnaj jsme vyhráli a náš brankář Jirka Bartoš (Kaca) byl vyhlášen nejlepším hráčem turnaje. V r. 1990 masokombinát Hodonín uspořádal zájezd na mistrovství světa v kopané v Itálii mezi ČR a USA. Část účastníků zájezdu tvořili i fanoušci z Lanžhota. V té době byl problém sehnat na výměnu valuty, a tak jsme si s sebou vzali do autobusu dostatečné zásoby jídla a pití. Rakouští celníci nás proto považovali za pašeráky. Po delším dohadování nám umožnili na zápas odjet. Zajímavá byla i zastávka na noční pláži v Jesolu, kde jsme zažili oslavy po vítězství domácí Itálie nad Rakouskem.

Tak jak běžný život ovlivňují i sport, píle, odpovědný přístup, někdy trocha štěstí nebo zranění. Vážím si všech, kteří pracují s mládeží ve školství, sportu i zájmové činnosti. Je to práce náročná, ale potřebná. Důležité je, aby svým svěřencům vštěpovali pravidla fairplay.

Foto archiv Tomáš Polach

Kučelkářská liga stará garda

Památné lípy

Svatopluk Štěpánek

Lípa byla uctívána už starými indoevropskými kmeny díky své mohutnosti a dlouhověkosti. Jako národní strom Slovenska byla údajně vyhlášena v polovině 19. století a dodnes je lípa symbolem ochrany, pomoci a lásky. Jako náš „národní strom“ je lípa na příklad na prezidentské standartě, státní pečeti, vojenských uniformách nebo na bankovkách. Lípy dosahují vysokého věku, dokonce až 100 let a v Česku je evidováno téměř 200 „památných lip“. V našem městě máme těchto stromů mnoho, zrovna na náměstí je jich řada a na jaře, když rozkvetou, upozorní na sebe silnou vůní.

Chtěl bych představit dvojici stoletých lip, které se svými mohutnými korunami naklání nad ulici Luční zhruba v polovině její délky. Pamatuji, že už před sedmdesáti lety byly jejich koruny dosti silné, abychom se za nimi mohli ukrýt. Obě lípy

Foto Svatopluk Štěpánek

jsou už vlastně taky památné a tvoří v této části města pěknou kulisu. Věřím, že pokud bude v budoucnu pokračovat v Luční ulici stavba chodníku směrem k ulici Lesíčkové, najde se řešení, jak tuto dvojici staletých lip zachovat pro budoucnost.

Obdivovali jsme krásu kamélií

Marie Petřlová

*Květiny a knihy jsou
pro mnohé lidi
právě tak nezbytné
jako denní chléb.*

Honoré De Balzac

28. února jsme cestovali do zámku Rájec nad Svitavou na výstavu kamélií. Původní dvě obce Rájec nad Svitavou a Jestřebí se v roce 1960 sloučily v jedno město. Klasicistní zámek ve stylu Ludvíka XVI. postavili v letech 1763-1769 příslušníci šlechtického rodu Salmů. V historických prostorách zámku se v době největšího květu kamélií koncem února a začátkem března koná jejich výstava. Řezané květiny jsou velmi vkusně aranžovány a vytváří v interiéru pohádkovou atmosféru. Zauja-

la nás také kolekce orientálního porcelánu, sbírka křišťalových pohárů vytvořených brusiči na dvoře císaře Rudolfa II.

Velmi zajímavá je knihovna s více než 60.000 svazky a obrazárna s vzácnými obrazy západoevropských, holandských a vlámských mistrů. V zámeckém zahradnictví je v přirozeném prostředí udržovaná sbírka kaméliových keřů. Nyní se ve skleníku nachází čtyři sta klasických i méně známých odrůd. Nádherné bílé, růžové, červené, ží-

hané a žluté květy připomínají čajové růže. Při spatření takové krásy souhlasíte s tím, kdo nazval kamélii královnou zimních květin. Po prohlídce jsme se stavili v Blansku na oběd a na kávu do cukrárny. Odnášeli jsme si plno pěkných zážitků a radost z pěkně prožitého dne. Poděkování patří Růženě Brantalíkové, která se ujala organizace, řidiči Petru Škápíkovi a všem členům STP i ostatním, kteří se zájezdu zúčastnili.

Jarní reprezentace

Kynologický klub Kostice

Ve dnech 20. až 22. dubna se v Dolním Újezdu u Lipníka nad Bečvou sešli fanoušci rotvajlerů. Konalo se zde totiž již tradiční Mistrovství Rottweiler klubu České republiky. Za slunného počasí se závodilo celkem ve čtyřech různých kategoriích. Mezi účastníky „královské“ kategorie IGP3

Filip Korman (první zleva), autor Zuzpín

se zařadil Michal Juroška se psem Arigo Black Safir. Ve velké konkurenci se jim vyrovnanými výsledky podařilo obsadit devátou příčku celkového hodnocení.

Za hranice České republiky se vydalo hned několik členů klubu. V obci Abrahám nedaleko Trnavy se na přelomu března a dubna uskutečnilo Mistrovství Slovenské republiky ZŠK.

Oproti předešlému sportovnímu klání však slovenské mistrovství přizvalo také další psí plemena. Akce se tak těšila velké účasti závodníků a závodnic. Všichni naši reprezentanti závodili v „královské“ kategorii IGP3. Miroslav Hakala s Ysarem Janův Dvůr (Německý ovčák), Filip

Jana Mjakišová (první zprava)

Korman s Daxem Tomanland (Belgický ovčák) a Jana Mjakišová s Arim Tomanland (Belgický ovčák). Poslední jmenovaná dvojice obsazením 19. příčky dosáhla nejlepšího výsledku.

Foto archiv KK Kostice

Jaro ve skautském oddíle

Michal Tureček

Jarní období se v našem oddíle neslo ve znamení tradičních akcí. První dubnovou neděli se oddíl zúčastnil celostátní akce Uklidíme Česko. Opět jsme vybírali množství odpadků zejména kolem říčky Kyjovky a přispěli tak k čistotě našeho města.

Nejdůležitější jarní akcí byla třídní Velikonoční výprava, která se konala od Velkého pátku do neděle. Letos se našim cílem stalo město Vyškov. Nový skautský dům místních skautů byla zatím nejhezčí klubovna, jakou jsme kdy navštívili. Nezůstali jsme však jenom v klubovně a hned

v pátek odpoledne jsme vyrazili na ne-dalekou rozhlednu Chocholík. Celý výlet nám kromě hezkých výhledů zpestřilo také několik her. Další den nás budíčková písnička probudila do zasněženého rána, a tak jsme se po postavení velikonočního sněhuláka přesunuli do Moravského krasu na prohlídku jeskyně Výпустek. Tady jsme se dozvěděli mnoho zajímavostí nejen ze života jeskynních medvědů, ale především o historickém využívání jeskyně, včetně prohlídky zdejšího atomového krytu. Po prohlídce jsme ještě prozkoumali krásné okolí samotné jeskyně a autobusem se

přesunuli zpět do Vyškova. Kromě výletování jsme si během nabitých tří dnů zahráli také mnoho her nebo se naučili novou písničku. V neděli jsme se tak mohli plní dojmy opět spokojeně vrátit domů.

Hned další sobotu se starší členové našeho oddílu účastnili Svojsíkova závodu

v Mikulově. Na několikakilometrové trase na Svatém kopečku změřili v mnoha disciplínách síly s ostatními skauty z okolí. V naší nesoutěžní kategorii se nakonec umístili na krásném druhém a třetím místě a skvěle tak reprezentovali náš oddíl.

Foto Peter Moravec

Ohlédnutí za basketbalovou sezónou

Michaela Trčková

Letošní basketbalová sezóna je již u konce a nastává ten správný čas na krátké ohlédnutí.

U10

Hráčky U10 mají za sebou velmi náročnou sezónu, kdy se z loňských U10 přesunulo celkem 11 hráček do kategorie

U12. Nová sestava hráček U10 se najednou ocitla v zcela nové herní situaci, kdy hráčky nastupovaly do hry na daleko delší časové intervaly a nemohly se již spolehnout na starší hráčky s větší herní praxí. Přestože děvčata ve většině utkání nastupovala proti chlapčským nebo smíšeným družstvům, dařilo se skórovat, ubránit

daleko vyšší a rychlejší hráče a některým dokonce ubránit i více hráčů na hřišti. :-) V sezóně jsme narazili pouze na tři čisté dívčí týmy. Ve dvou z těchto zápasů holky zvítězily, což je pěkný začátek do příští sezóny, kde je soutěž už oddělená na dívčí a chlapeckou složku.

U12

Družstvo U12 se umístilo v přeboru jižní Moravy na krásném sedmém místě. Holky si zaslouží velkou pochvalu za práci po celou sezónu. V konkurenci brněnských a ostatních basketbalových velkoklubů se pohybovaly ve středu tabulky, přestože za Lanžhot pravidelně nastupo-

valy i o tři roky mladší hráčky. Dalším basketbalovým milníkem je účast na jednom z největších mezinárodních turnajů v republice – ostravském Easter Cupu, kde si holky zahrály proti kvalitním celkům z jiných krajů i proti týmům z Německa nebo

Slovenska. Za zmínku stojí také školní turnaj v basketbalu, kde naše páččky nastoupily proti žákům osmých a devátých tříd z Valtic, Hustopečí a Drnholce. Z turnaje holky přivezly druhé místo.

U17

Děvčata U17 letos v rámci nadregionální ligy vybojovala čtvrtou příčku.

Ženy

Po odehrání základní části soutěže došlo k rozdělení soutěže na skupiny dle pořadí. Naším ženám, které se držely v základní části spíše na chvostu, toto rozdělení značně prospělo a výkony družstva byly s každým zápasem lepší. Na závěr soutěže již zvládly konkurovat i neporaženému lídrovi tabulky BC Vysočina, kdy v koncovce prohrály o pět bodů. S celkovou bilancí 6 výher a 8 proher se umístily na šesté pozici.

POZNÁMKA REDAKCE – Články týkající se lokality Soutok zveřejňujeme souhrnně v jednom čísle tak, jak byly předloženy jejich autory bez žádných korektur. Názory se nemusí ztotožňovat s názory redakce a města.

Předjednávání návrhu CHKO Soutok

Stanislav Koukal, AOPK

V březnu letošního roku byla Agentura ochrany přírody a krajiny ČR pověřena předjednáním návrhu na vyhlášení chráněné krajinné oblasti Soutok. Jedná se o projednání navrhované hranice CHKO, bližších ochranných podmínek a návrhu vymezení zón ochrany přírody v termínu do 30. 5. 2023. Cílem probíhajících předjednání s obcemi a dalšími významnými partnery v území je vysvětlení návrhu, zodpovězení dotazů a vzájemné projednání připomínek k výše uvedeným dokumentům tak, aby návrh na vyhlášení při naplnění potřeb ochrany území vyjadřoval co nejširší shodu regionu.

Návrh vyhlášení CHKO Soutok byl již představen zastupitelům ve většině dotčených obcí stejně jako představitelům Moravského rybářského svazu, Povodí Moravy, a. s., LČR, s. p. nebo zástupcům spolků. Nejčastěji zaznívající obavy z omezení vstupu do CHKO nebo omezení rybaření představitelé AOPK ČR vyvraceli s poukázáním na praxi v již existujících CHKO jinde v ČR. Zastupitelé Lanžhota měli příležitost navštívit CHKO Litovel-

ské Pomoraví, aby se seznámili s tím, jak existenci CHKO vnímají tamní obce. Těž se obeznámili s řešením zasahování proti komárům, které je snadno přenositelné i do území budoucí CHKO Soutok.

Po ukončení fáze předjednávání proběhne kompletace dokumentů, jejich finální úprava a odevzdání ministerstvu životního prostředí, které teprve následně zahájí oficiální vyhlášovací proces. Oznámení záměru na vyhlášení nové CHKO Soutok se předpokládá ve třetím čtvrtletí r. 2023. Poté bude možné, aby dotčené obce a další subjekty znovu (oficiálně) podaly připomínky k tomuto záměru.

Odpovědi na nejčastější dotazy veřejnosti včetně interaktivní mapy navrhované CHKO Soutok jsou zveřejněny na webu soutok.nature.cz. V případě jakýchkoliv dotazů je možné se obrátit na pracovníky AOPK ČR na adrese jizni.morava@nature.cz.

Interaktivní mapa s návrhem zonace CHKO Soutok: bit.ly/soutok-mapa

Návrh bližších ochranných podmínek CHKO Soutok: bit.ly/soutok-bop

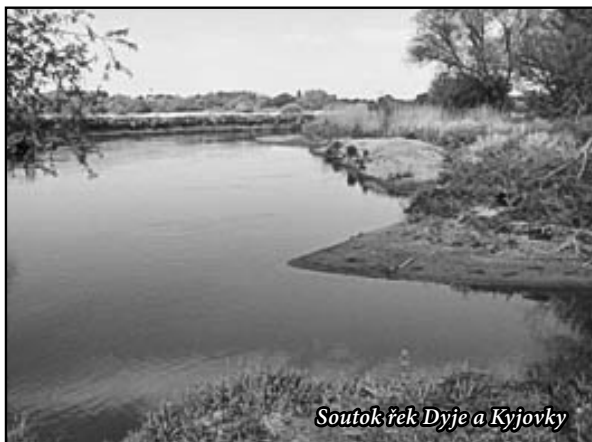
Foto Jan Miklín

Vše je na rozhodnutí občanů Lanžhotu

Antonín Hostina, Soutok Lanžhot, z. s.

Od roku 2009 vyvíjí Agentura ochrany přírody a krajiny ČR (dále jen AOPK) snahy o vyhlášení zvýšené ochrany lokality na soutoku řek Moravy a Dyje. Zvýšená ochrana, která je dle všeobecného názoru bezpředmětná, nepřinese nic pozitivního flóře, fauně ani občanovi. Občanovi přinese pouze zpřísnění pravidel a omezení činností, jako je houbaření, rybolov, včelaření, samovýroba dříví, pohyb návštěvníků v lokalitě atd. Dojde k omezení chemické ochrany porostů, a to nejen lesních, ale i zemědělských ploch (v době, kdy každý zahrádkář ví, že bez postřiku není úroda). Dále se omezí chemická likvidace škůdců a obtížného hmyzu, mezi které na prvním místě patří rozašeč nemocí – komár. Návrh na zvýšení ochrany se jeví jako politický krok, s cílem zajištění pracovních míst pro ochrannou přírodu a omezení pravomoci a činnosti lesníka, který po staletí les spravuje. Doposud žádný výzkum neprokázal sebemenší pochybení ve stávajícím hospodaření ze strany lesníků. Možným vyhlášením CHKO Soutok (chránění krajinná oblast) se razantně změní direktiva. Úředník AOPK se stane tím, kdo bude rozhodovat o činnostech a hospodaření na Soutoku, a lesník, který v lokalitě nechal kus života, zná každý strom a ví, co les v daném období potřebuje, bude těmto úředníkům podřízen.

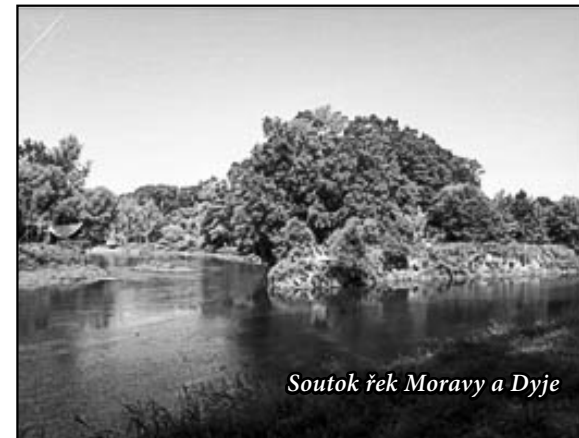
Soutok řek Dyje a Kyjovky

Lokalita Soutok, ve které převládá dub letní, je součástí oblasti tzv. „lesního hospodářství zvláštního určení“, se stanoveným plánem hospodaření, včetně ochrany biodiverzity. Stávající plán hospodaření je stanoven na roky 2020–2029. Dub letní je na Soutoku nejvýznamnější dřevinou (zastoupení 49 %). Pro jeho obnovu, na rozdíl od javoru babyky, je zapotřebí lidských rukou a odborné péče. Na rozdíl od dubu letního na invazní javor babyku narazíme plošně jak v porostech, tak podél každé lesní cesty.

Co se týká stávající ochrany lokality, dle názoru odborníků s místní znalostí, je Soutok dostatečně chráněn několika zákony a opatřeními, které striktně vyžadují dodržování ochrany přírody a není žádný důvod tuto ochranu ještě zvyšovat, když je zřejmé, že zvýšení ochrany nic zásadně pozitivního lokalitě nepřinese. Pouze hrozí, že přibude zákazů a nega-

tivních opatření pro milovníky přírody. Soutok patří do oblasti chráněných lokalit, na které se vztahuje Natura 2000 (Evropsky významná lokalita – EVL, Ptačí oblast), Biosférická rezervace Dolní Morava, Mezinárodně významné území mokřadů podle Ramsarské úmluvy, součást celosvětové sítě Modelových lesů, jsou zde dvě národní přírodní rezervace – NPR. Každý lesník je ve svých provozních činnostech vázaný zákonem č. 289/1995 Sb., o lesích a zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, vodním zákonem, zákonem na ochranu zemědělského půdního fondu a dalšími zákony a právními normami. Žádný z těchto zákonů a norem lesník při své práci na Soutoku nikdy neporušil, a vždy se navíc řídil závaznými pokyny a směrnicemi, které vždy konzultuje a projednává s ochránci přírody. V čem spatřuje stát, potažmo AOPK smysluplnost zvyšování stupně ochrany, a urputné snahy o vyhlášení CHKO případně NP v lokalitách, kde není ani zmínkou prokázáno špatné hospodaření, nikdo z navrhovatelů rozumově nezdůvodnil.

V současné době díky hospodaření LČR a lesníků je lokalita Soutok ve velmi dobré kondici, což potvrzují i ochránci přírody, kteří o Soutoku mluví jako o Moravské Amazonii. Chystaný záměr AOPK na prosvětlování lesa bude mít dle názoru odborníků negativní dopad na celou lokalitu Soutoku. Prosvětlený les ztrácí vlhkost, nadměrně se prohřívá, čímž přichází les o vláhu a nastupují tak nemoci porostů. Je obecně známo, že každá rostlinka potře-

Soutok řek Moravy a Dyje

buje pro svůj růst slunce a vodu. Představa ochránců přírody na prosvětlování lesa ke zvýšení biodiverzity nepřispěje. Naopak významným krokem, který přispěl ke kvalitě porostů a udržení biodiverzity v lokalitě, byla obnova a rekonstrukce původních závlahových kanálů a přepouštěcích zařízení (projekt Lesů České republiky), které jsou pozůstatkem hospodaření po původních majitelích, kterým byl rod Liechtensteinů. Zaslouhou profesionálního hospodaření lesníka a celoročního udržování vody v krajině se v lokalitě vytvořilo nespočet mokřadů a tůní, které významně zvyšují biodiverzitu. Do tohoto díla LČR, s. p. investoval 80 miliónu korun.

To, že se AOPK vyhýbá kontaktu s občany a otázkám majitelů pozemků, vyvolává řadu obav, co chystaná změna ochrany přinese. Vyhlášení zvýšené ochrany (CHKO) je krokem nevratným, který se dotkne každého občana. Proto by nemělo dojít k vyhlášení zvýšené ochrany lokality bez diskuse, která je zásadním krokem každé demokratické společnosti. Dalším otazníkem zůstává skutečnost, že původní majitelé zájmové lokality Soutoku – Liech-

tensteinové, stále činí kroky k navrácení svých majetků, o které přišli vyhlášením Benešových dekretů. Tento aspekt práva, by se určitě neměl v právním státě přehlížet.

Nabízí se otázka, proč se do návrhu vyhlášení CHKO nadměrně zapojuje město Břeclav, když zájmová lokalita Soutok je převážně v katastru města Lanžhot? Odpověď se nabízí. Jsou to finance! Na vyhlášení zvýšené ochrany jsou ve státním rozpočtu rezervovány desítky milionů korun, na které si město Lanžhot ani občan, možná ani nesáhne. Zarážející je i skutečnost, že v dnešní době, kdy je státní rozpočet těžce deficitní a mnozí občané jsou závislí na sociálních dávkách, stát chystá uvolnění desítek milionů korun na projekt, který lokalitě ani občanovi nic pozitivního ne-

přináší, pokud nepočítám, několik slušně placených míst pro ochránce přírody. Sliby vysokých dotací obcím se nabízejí jako zástěrka pro zjednodušení prosazení záměru vyhlášení CHKO. Výsledkem může být i skutečnost, kdy si na dotace sáhne pouze město Břeclav a občanovi Lanžhotu zůstanou pouze opatření a omezení.

Dle názoru odborníků na lokalitu Soutok je nejlepším řešením ochrany této lokality návrh LČR na „Smluvní ochranu lesa“, při které mají právo samosprávy měst a obcí významně ovlivňovat způsob hospodaření v dané lokalitě. Tento návrh podporují všechny spolky a organizace, kterým není lhostejné, v jakém prostředí žijeme a v jaké kondici je předáme našim následníkům.

Šance pro Soutok

Anežka Bartošová, Občanské sdružení Lužánek, z. s.

Ochrana a obnova životního prostředí, přírody a krajiny jak na úrovni volné, tak i urbanizované, environmentální vzdělávání, výchova a osvěta a podpora trvale udržitelného a k přírodě šetrného způsobu hospodaření. To je posláním našeho Občanského sdružení Lužánek, z. s. Od začátku našeho vzniku se proto zajímáme i o ochranu a zachování funkční lužní krajiny Soutoku, vždyť i náš název se inspiroval touto krajinou.

Českou legislativou už je chráněno leccos, ale oblast

Soutoku, která je stále ještě jako celek vzácná a cenná, na to čeká neuvěřitelných 50 let.

Foto Luboš Krbec

Co jiného by u nás mělo být chráněno, než mozaika lužních lesů s pozůstatky světlých a řídkých lesů, protkaná sítí slepých ramen, tůní a luk s mohutnými soliterními duby a hrůdy.

Těhle pestré krajiny ze své cennosti v několika posledních dekádách dost ubylo, ale stále ještě je biologická rozmanitost velká natolik, že má cenu území ochránit i naší národní legislativou.

Nálepky mezinárodní cennosti už má snad všechny, které jsou možné (Biosférická rezervace Dolní Morava, mokřady Ramsarské úmluvy a Natura 2000 – evropsky významná lokalita Soutok-Podluží, evropsky významná lokalita Niva Dyje a ptáčí oblast Soutok-Tvrdonicko).

Naštěstí už většina lidí, obcí i měst v našem okolí pochopila, že vyhlášení chráněného území neznamena zákazy a omezení pro běžné obyvatele. Snad už konečně ustanou nepodložená tvrzení, která mají

Foto Anežka Bartošová

jediný cíl, strašit. Vždyť kdo jiný by měl toto krásné území využívat, než místní lidé.

A proč se chráněná území vyhlášují? Aby se příroda zachovala, a je-li to potřeba, změnil se přístup péče o území, což je případ Soutoku.

Jako každý lidský nástroj má i zákonná ochrana své nedostatky. Je na každém z nás, jak jej budeme vnímat a jestli uvidíme hlavně pozitiva, která přinese.

Lanžhot a soutok Moravy a Dyje

Stanislav Lusk

Při pohledu na mapu krajiny vidíme, že Lanžhot se nachází nad „vidlicí“ tvořenou toky řek Moravy a Dyje. Její hrot tvoří soutok obou řek (148 m n. m.). Oba toky uvnitř vidlice dotváří masiv lužních lesů, a Lanžhot vlastně představuje jakousi „korunu“ dohlížející na tento jedinečný

přírodní systém. Souhrnný název pro tuto nejjižnější část Moravy „Soutok“ je užíván jak v běžné, tak i oficiální komunikaci.

Doslova „dvouřiční“ krajina Soutoku, jak ji známe, je především výsledkem dynamiky průtokových aktivit řek Moravy a Dyje v průběhu posledních několika

staletí. Každoroční povodňové průtoky formovaly krajinu Soutoku a vytvářely příznivé podmínky pro existenci základních krajinných složek (lužní les, aluviální louky, separátní trvalé i dočasné vodní biotopy) a jejich rostlinné i živočišné osídlení druhově pestré a pro podmínky ČR z velké části unikátní.

Přírodní charakter této oblasti dlouho přetrvával a až v rámci rozsáhlého projektu Vodohospodářských úprav jižní Moravy v letech 1970 až 1989 byly provedeny radikální úpravy toku Moravy (doslova kanalizace, včetně protipovodňového ohrázování) i toku Dyje (napřímení a obklopení protipovodňovými hrázemi). Důsledkem těchto úprav, včetně vybudovaných Novomlýnských nádrží na Dyji, bylo zamezení povodňových průtoků a souvisejících pravidelných rozsáhlých záplav krajiny. Zejména v prvních letech

po provedených úpravách byla prezentována řada návrhů, plánů a záměrů, jejichž cílem bylo alespoň z části eliminovat jejich nepříznivý dopad na krajinu včetně druhové pestrosti. Je škoda, že jen omezená část těchto plánů byla realizována a často docházelo k rozporům mezi odborníky na jejich význam. Každý rehabilitační projekt má v dotčené části území svá pozitiva, ale i negativa. Prioritou by měla být preference širšího ekosystémového přínosu před případným negativním vlivem, např. na určitý druh. V průběhu času se ukázalo, že jak stávající původní, tak i nově vytvořené objekty, potřebují vzhledem k absenci pravidelných povodňových záplav cílenou „údržbu“, jinak v průběhu let zaniknou.

Území Soutoku – a jeho jednotlivé složky – bylo vždy využíváno lidmi. Je však nezbytné si uvědomit, že formy hospodaření a využívání doznávaly souběžných

Foto archiv autora

změn se změnami v lidské společnosti. Je potřebné si přiznat, že v určitém směru měly či mají negativní vliv na části říční krajiny Soutoku. Je to především ekonomická stránka, vysoký podíl mechanizace jednotlivých zásahů, ale i požadavky na časovost zásahů, např. ze strany ornitologů aj. Rozhodujícím, a lze říci většinou, subjektem obhospodařujícím území Soutoku jsou Lesy ČR, s. p., jehož výkonná složka – polesí se nachází v Lanžhotě. Vzhledem k tomu, že jsem v Soutoku aktivně pobýval několik desetiletí, musím konstatovat, že pracovníci Lesů ČR – polesí Lanžhot vykonali maximum v rámci podnikového vymezení, aby uchovali v celém rozsahu jedinečnost tamní aluviální krajiny. Je překvapující, že stát, který je vlastníkem Lesů ČR, neumožnil v daleko větší míře dílčím složkám (Lesní závod Židlochovice, Polesí Soutok) realizovat výrazné ochranné přístupy v lužních lesích Soutoku. V současnosti se tak snaží toto „opomenutí“ nahradit zavedením totality ochranných systémů.

Jedinečnost druhové i krajinné diversity území Soutoku vedla k tomu, že podstatná jeho část je součástí Evropsky významné lokality Soutok-Podluží a Ptačí oblast

Soutok-Tvrdonicko v rámci celoevropské sítě chráněných území Natura 2000. Soutok je též podstatnou částí Biosférické rezervace Dolní Morava. Představy některých vědátorů o tom, že by se mohl vrátit původní víceúčelový způsob využívání území Soutoku, jsou z větší části iluzorní. Jsou však využívány jako významné podpůrné argumenty k záměru vyhlásit Soutok jako CHKO a případně Národní park.

Ministr ŽP Petr Hladík v některých svých vyhlášeních v minulém roce hovořil o záměru na vznik národního parku Soutok, kdy vyhlášení CHKO Soutok by bylo prvním krokem k dosažení uvedeného záměru. V uplynulých jarních měsících jsou ve veřejných prostředcích zprávy o tom, že MŽP připravuje vyhlášení CHKO Soutok a že k tomuto záměru je celková shoda jak ze strany státních institucí, tak i obcí (obyvatel). Jak se však ukazuje a záměrně není zveřejňováno – postoje Biosférické rezervace Dolní Morava, obyvatel i dalších dotčených subjektů (např. Lesy ČR, s. p.) nejsou tak jednoznačně pozitivní a záměr je považován za neodpovědné experimentování.

Doslova poslední kousek území země Moravské: zprava přitéká řeka Dyje – zleva řeka Morava a po spojení pokračují již pod jednotným názvem řeka „Morava“ dále k jihu do Dunaje (foto S. Lusk).

Období „sucha“ v posledních letech způsobila nejen výrazný pokles spodní vody, ale i doslova vyschnutí separátních vodních biotopů, říčních ramen na území Soutoku. Obnovení jejich zaniklého živočišného osídlení je znemožněno eliminací každoročních celoplošných povodňových záplav.

Foto K. Halačka

Soutok a Apollo 13 - co mají společného?

Jan Vybíral

Kdo by neznal příběh „nejúspěšnější neúspěšné mise“ kosmické lodi Apollo 13 na Měsíc ve dnech 11. – 17. dubna 1970? V důsledku výbuchu jedné z kyslíkových nádrží byl poškozen servisní modul a bezprostředně tak ohrožen život posádky. Výzkumná mise se v okamžiku změnila v misi záchrannou. Nastalo několikadenní drama, při němž celý svět s napětím sledoval, jestli se podaří posádku tří astronautů zachránit. Technici v kosmickém centru Houstonu a posádka museli v úzké součinnosti vyřešit množství kupících se problémů, jejichž vyřešení muselo být krok po kroku provedeno rychle a naprosto spolehlivě. Často se muselo použít jedinečného řešení, které bylo nejprve navrženo, propočítáno se zvážením možných jiných negativních dopadů a na pozemském trenažéru prověřeno jako možné. To

vše v největší možné rychlosti, pečlivosti, v logické posloupnosti, v týmové spolupráci mnoha specialistů a samozřejmě s obrovskou odpovědností řídících pracovníků. Nejen Amerika, ale lidé na celém světě byli šťastní, že vše dobře dopadlo.

A jaké podobnosti se nabízejí v souvislosti se Soutokem? Přibližně ve stejné době se začaly realizovat velkorysé plány vodohospodářských úprav na dolních částech toků Dyje a Moravy. Po přibližně dvaceti letech, na konci 80. let, byla do stavěna soustava tří Novomlýnských nádrží a ochranné hráze podél upravených („narovnaných“) toků obou řek, jako rozhodující protipovodňová opatření na jižní Moravě. Soutok se stal součástí těchto vodohospodářských objektů jako poldr pro zachycování povodňových vln. Mise směřující k záchraně jižní Moravy před povodněmi a komáry se zdála být úspěš-

Foto Jan Vybíral

ně naplněna. Opravdu nastalo období bez povodňových rozlivů, do lužního lesa už se nemuselo chodit jen v holínkách, na polích v nivě se dařilo pšenici i kukuřici, komáří kalamity pominuly... Vyskytl se však problém, na který upozornili lesníci („Houstone, máme problém!“). Lužní lesy se poměrně rychle začaly měnit vlivem značného poklesu hladiny podzemní vody a absence povodní v jiný typ „suššího“ lesa. V intenzivní spolupráci s vědci se začal problém řešit již na počátku devadesátých let budováním tzv. revitalizační soustavy, systémem kanálů, stavidel a propustků, který zajišťoval přívod vody do žíznivého lužního lesa. Projekty navracující vodu do krajiny trvají dodnes. Postupně se revitalizovaly lesní komplexy Horní a Dolní les, Kančí obora u Břeclavi, Soutok, Tvrdonice, ale také třeba na soukromém majetku v oboře Obelisk. Správci těchto pozemků – lesníci prostě odpovědně řešili problém, do kterého se jejich lesy dostaly. Věnovali se i jiným výzvám, jako byly a jsou například požadavky na budování infrastruktury pro turisty, záchraně a podpoře biodiverzity na biotopovém principu, záchraně nivních luk v oblasti Soutoku, preventivním zásahům proti hrožícím komáří kalamitám a dalším. Prakticky všechny narůstající požadavky na ochranu přírody byly průběžně akceptovány. Zdálo se, že záchranná mise spěje ke zdárnému konci, tedy k nalezení obecné shody ve věci dlouhodobě udržitelného lesnického hospodaření ve stávající režii lesníků Lesů České republiky, s. p. Posádka řídící dosud záchranu ohroženého modulu Soutok – tvořená v mnoha ohledech poučenými, zocelenými a nadále od-

povědnými lesníky - byla a je připravena jeho záchranu dokončit...

Šťastný konec? Kdeže! Do řešení záchranného procesu vstoupilo alternativní řídicí centrum „Houston OPP“ (státní ochrana přírody s politiky) a jejich program je asi tento:

1) Budeme dělat, že posádka v ohroženém modulu není a vlastně ani nikdy nebyla a nic pro jeho záchranu tedy neudělala a pokud nastaly nějaké problémy, zavinila si je sama!

2) Postavíme nové řídicí centrum Houston OPP (70 milionů?).

3) Sestavíme novou hlavní posádku (10 lidí? 4 automobily? atd., atd., za bratru nějakých 20 milionů ročně?) a ti budou stávajícímu týmu profesionálů kvalifikované radit a kontrolovat, zda například (myšleno v nadsázce) dodrželi genderovou vyváženost, dbají na správné používání ochranných prostředků apod.

Vedení státu, které hlásá ve svém programu zeštíhlení státní správy a respekt k zájmům místních obyvatel, se v době hluboké finanční krize chová jako nezodpovědný a věci neznalý ignorant a dobytek, který se snaží skutečné i vymyšlené problémy řešit dosazením nucené správy na dobytém území. Je toto ještě demokracie?

Oblast Soutoku je celá v Biosférické rezervaci Dolní Morava a zčásti také památkou na Seznamu světového kulturního dědictví UNESCO. Hlavně je to ale ráj pro entomology, botaniky, ornitology – vědce mnoha oborů přírodovědných i technických a vůbec všech milovníků kulturní krajiny a přírodních krás.

TJ Sokol Lanžhot Vás zve na koncert

LÉTO V LA ZACÍNÁ NA ŠLAJSI

1 | 7 | 2023

Účinkují: **od 19:00**

KATARÍNA KNECHTOVÁ
FIVE LIVE | ŠROUBY A MATICE
DJ BENADA

smsticket
KUP VSTUPENKU NEBO
ZJIŠTÍ VÍCE INFORMACÍ

Vstupné základní a junior

Kdo mlčí, souhlasí

Marek Blažej

Nejsem častým přispěvatelem do našeho zpravodaje, ale na základě informace na lanžhotském infokanálu jsem chtěl využít jasně srozumitelné výzvy „Kdo mlčí, souhlasí“ a prostřednictvím několika doposud nikým nezodpovězených otázek se připojit k nesouhlasu se vznikem CHKO Soutok.

Jsem přesvědčen, že obyvatelé všech dotčených obcí mají plné právo spolurozhodovat o tom, v jakém prostředí budou žít oni i budoucí generace. Součástí každého správného projektu nebo záměru, kterým plán vzniku CHKO bezesporu je, by měla být i analýza silných a slabých stránek, příležitostí a hrozeb. Na internetových stránkách AOPK jsem žádnou takovou analýzu nenašel. V sekci Odborné materiály je pouze studie „Vyhodnocení socioekonomických dopadů vyhlášení CHKO Soutok“. V této 112stránkové studii je přes 90 % prostoru věnováno pouze ekonomickým dopadům při možném zřízení CHKO, tedy propočtům, o kolik milionů se zvýší výdaje návštěvníků. Nejdůležitější informace pro mne ale je, že po zřízení CHKO se předpokládá nárůst návštěvnosti o 48 %! Toto je tedy představa státních úředníků o zvýšení ochrany přírody Soutoku? Analyzoval někdo vliv takového nárůstu turistů o 144 tisíc ročně z pohledu dopadu na životní prostředí – generování odpadků, zatížení čistíček odpadních vod apod? Chtějí místní občané, aby se poklidný Lanžhot změnil na turistické „peklo“ typu Lednice, Valtice či Mikulov, ze kterých starousedlíci utíkají? O jakých dalších hrozbách či negativěch

státní úředníci nás občany neinformují? Je to zvýšení administrativy pro majitele pozemků, které by spadaly do CHKO, v případě jakýchkoliv záměrů s pozemky? Nebo je to reálná možnost zrušení největší obory v Česku v případě následného zřízení národního parku? Tento krok přitom oficiálně prezentoval současný ministr, když veřejně prohlásil, že CHKO je jen prvním krokem k tomu, aby se z tohoto území mohl jednou stát i národní park.

Chránit přírodu je potřeba, toto by mělo být součástí osobní zodpovědnosti každého z nás. Je ale navrhované CHKO tím jediným a správným řešením? Mnoho ekologických aktivit a různých peticí je zaměřeno především na kritiku intenzivní a necitlivé hospodářské péče o naše lesy. Při hledání odpovědi na internetových stránkách AOPK (tato agentura by měla zajišťovat výkon státní správy na celém plánovaném CHKO) jsem však našel tuto informaci: „Samotné vyhlášení CHKO nemá na lesní hospodářský plán (LHP) žádný vliv. Aktuální LHP jsou již zpracovány v souladu s potřebami předmětů ochrany a byly schváleny orgány ochrany přírody.“ Podnik Lesy ČR, s. p. se při hospodaření tímto plánem řídí. Oblast Soutoku už je součástí sítě chráněných území Natura 2000, ptačí oblasti Soutok – Tvrdoňnicko, EVL Soutok – Podluží a EVL Niva Dyje, Ramsarské úmluvy (mokřady NPR Ranšpurk, NPR Cahnov-Soutok a Sekulská Morava). Je tedy zřízení CHKO nutné?

Proč například navržené hranice CHKO nekopírují hranice obory – lesa (takto je dnes navržena 2. zóna), ale zasahují i do

orné půdy v okolí Svodnice? Je zde zahrnut i šutrák Hrudý. Je to z důvodu nutnosti a jasné představy o ochraně tohoto území? Nebo jen někdo ze stovek kilometrů vzdálené kanceláře potřebuje „nahnat“ dostatek hektarů pro splnění požadavků EU? Pokud ano, co to má společného s ochranou přírody? Mají jednotliví majitelé dotčených pozemků informaci, zda mohou s úřady jednat o možnosti vyjmutí z plánů CHKO?

Nezodpovězených otázek je jistě více. Reakce obyvatel okolních obcí, ve kterých již proběhly veřejné diskuse, jsou toho důkazem. Nevím, kolik lidí bude mít prostor přijít na veřejné projednávání do Lanžhotu. Přál bych si jen, aby zvítězilo rozhodnutí, které podporuje většina obyvatel. A pevně věřím, že lidmi zvolení zastupitelé obce budou za nás bojovat. Ještě není pozdě!

Realitní služby

• PRODEJ • VÝKUP • ODHAD nemovitostí

Financování bydlení

• KOUPEŽ • REKONSTRUKCE • VÝSTAVBA

Igor Kahánek

☎ 608 776 618

S čím Vám
mohu
pomoci?

uverove-centrum.cz

Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 1100 ks vydává město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot, IČO: 00283321 e-mail: redakce@lanzhot.cz, tel: 519 336 107, místo vydání Lanžhot odpovědná redaktorka Kateřina Paulíková, telefon 519 336 107, e-mail: paulikova@lanzhot.cz Redakční rada: E. Klvaňová, J. Petřelová, S. Hrubá - Markovičová, V. Hostinová, V. Tučková, J. Malá, L. Topolanská

Vyhrazujeme si právo na úpravu textů. Vyšlo: červen 2023
Grafická úprava a tisk dodaných materiálů: Stillus s.r.o., reklamní agentura, www.stillus.cz
Registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. číslo MK ČR E 11687
Uzávěrka zpravodaje 3/2023 je 14. 8. 2023
Názory dopisovatelů se nemusí shodovat s názory redakce.

Uklidme Česko, uklidme Lanžhot

Foto Kateřina Paulíková

Jarmarktour

Foto Kateřina Paulíková

